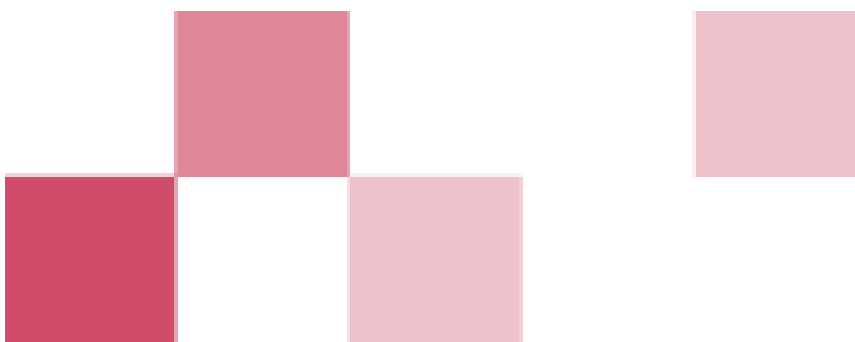

Els instruments de planificació a Cerdanyola del Vallès

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

Àrea de Governança i Polítiques Públiques

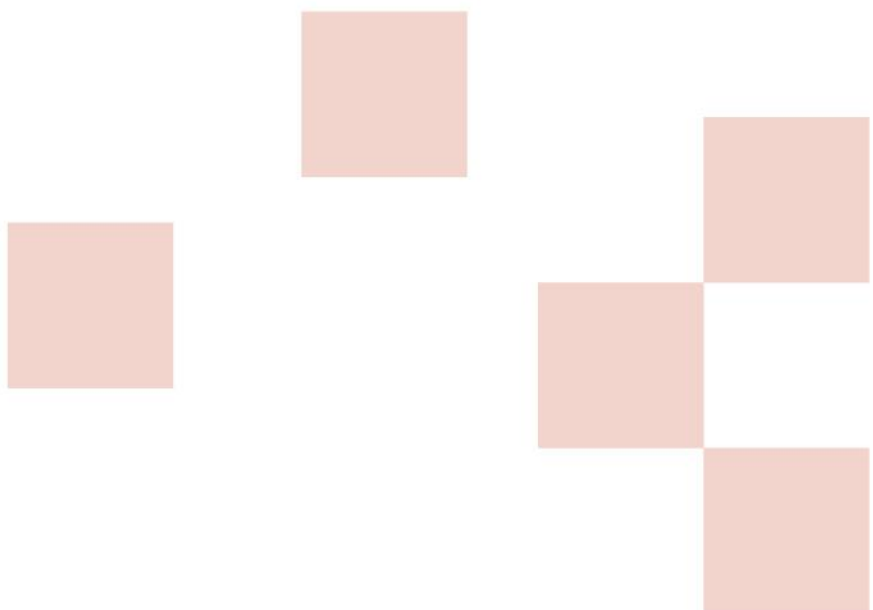
Treball realitzat per l'àrea de governança i polítiques públiques de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB).

Equip d'investigació de l'IERMB:

Marc Martí Costa (coord.), Cecilia Conde López

Col·laboradors: Roger Torres, Andreu Termes

Cerdanyola del Vallès, Abril del 2020

Sumari

Introducció	1
Marc normatiu general	3
Governança	5
Governança i institucionalitat	5
Estructura i organització municipal, i gestió financera municipal	7
Participació i relacions amb la ciutadania	10
Demografia	13
Migració	13
Inclusió social	16
Ocupació i pobresa	16
Salut	18
Seguretat i convivència	21
Economia i coneixement	25
Mercat de treball	25
Coneixement	27
Comerç	31
Territori i sostenibilitat	34
Urbanisme i planificació territorial	34
Habitatge	37
Mobilitat	40
Sostenibilitat i medi ambient	43
Metabolisme urbà	47
Socioeducatiu i cultural	51
Educació	51
Cultura	53
Esport	56
Taula resum de plans locals	59
Conclusions	62
Bibliografia	65

Introducció

En el marc de la construcció del Pla Estratègic de Cerdanyola, aquest document identifica la normativa jurídica de referència en els diferents nivells de govern -europeu, estatal, català i local- i els instruments de planificació supralocals vigents, que condicionen les accions i actuacions de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès; i analitza el reconeixement que fa el govern de Cerdanyola d'aquesta normativa, a través del desenvolupament d'instruments de planificació local que despleguin les disposicions del marc supralocal. Les conclusions a les que s'arriba reforcen els resultats de la diagnosi realitzada, on es fa palesa la manca d'un procés de reflexió i planificació estratègica integral del municipi.

L'objectiu d'aquest document és complementar la diagnosi realitzada, analitzant la situació local a Cerdanyola, en relació a la planificació estratègica local, que permetrà, a més, explorar les possibilitats del tauler de joc en el que es donarà la construcció participativa de la proposta del Pla Estratègic de Cerdanyola del Vallès (en endavant PEC).

Per això, aquest document, explora el context normatiu i dels instruments de planificació existents, en cadascun dels nivells competencials, en els següents àmbits i subàmbits analitzats a la diagnosi:

Taula 1. Àmbits i sumàmbits de la diagnosi

Àmbit de la diagnosi	Subàmbit
Governança i institucionalitzat	Governança i trajectòria institucional
	Estructura i organització municipal
	Gestió financera municipal
	Participació i relacions amb la ciutadania
Demografia	Migracions
Inclusió social	Ocupació i pobresa
	Salut
	Seguretat i convivència
Economia i coneixement	Mercat de treball
	Coneixement
	Comerç
Territori i sostenibilitat	Urbanisme i planificació territorial
	Habitatge
	Mobilitat

	Sostenibilitat i medi ambient
	Metabolisme urbà
Socioeducatiu i cultural	Educació
	Cultura
	Esport

Font: Elaboració pròpia.

Pel que fa a l'estructura del document, parteix d'una breu presentació del marc normatiu, en termes generals, i continua amb la identificació del context normatiu general i sectorial, i dels instruments de planificació específics sectorials vigents, per cadascun dels àmbits de la diagnosi. S'estableix si aquests marc legal i de planificació fa referència o afecta a Cerdanyola i com condiona les seves actuacions. Addicionalment, s'identifica si el govern local ha desenvolupat -o no- plans locals en els àmbits i subàmbits estudiats. Finalment, es conclou amb unes reflexions en relació a l'estat de la planificació estratègica del municipi.

Marc normatiu general

Les accions de l'ajuntament de Cerdanyola, com les de qualsevol altre ajuntament, estan condicionades per diverses normes tant europees, com estatals i catalanes que regulen el sistema competencial dels governs locals.

Amb caràcter general, la Constitució Espanyola (1978) és el màxim referent normatiu, com també ho és, en aquest cas, la Llei de Bases de Règim Local —LBRL— de 1985, reformada per la Llei de Racionalitat i Sostenibilitat de l'Administració Local —LRSAL— de 2013, que defineix el sistema de competències pròpies i impròpies dels Ajuntaments. Igualment cal tenir en compte la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que ha estat substituïda per la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP), que integra els preceptes relatius al procediment administratiu electrònic fins ara continguts a la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics; i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (LRJSP), que té com a objectiu transparentar i agilitar les actuacions de les administracions públiques, transparentar els procediments d'elaboració de normes, simplificar el sector públic institucional, i garantir la cooperació i coordinació entre administracions públiques.

De la legislació catalana, la principal referència és l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (2006) i també el Text refós de la Llei 8/1987 Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovada per Decret Legislatiu 2/2003, i pendent de ser actualitzada amb les disposicions establertes per l'Estatut (2006). També és destacable la Llei 19/2004 del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que, en el seu article 12, fonamenta la transparència en matèria de planificació i programació: (...) 4. *L'Administració ha de fer públics el pla territorial general, els plans territorials parcials, els plans directors territorials, els plans territorials sectorials, els plans directors urbanístics, els plans d'ordenació urbanística municipal, el pla d'espais d'interès natural i els altres plans i programes que s'hagin d'elaborar en compliment d'una norma amb rang de llei i els plans que s'han de publicar amb caràcter obligatori.*

A banda d'aquesta normativa general, cal destacar determinades normes sectorials, tan estatals com catalanes, que regulen la intervenció dels governs locals en determinats àmbits. I també cal tenir en compte les disposicions contingudes als diferents instruments de planificació i programació vigents, en cadascun dels sectors o àmbits, i que concreten el conjunt de serveis i programes de qualsevol àmbit en particular.

També, hi ha un ventall de plans i projectes, que van més enllà de la legislació vigent, i que s'ofereixen des de la Diputació de Barcelona per als municipis de, en aquest cas, entre 50.000 i 75.000 habitants.

Governança

En aquest àmbit s'exploren, en concret, els següents elements de la diagnosi: la governança i la trajectòria institucional, l'estructura i organització municipal, la gestió financera municipal i la participació i relacions amb la ciutadania.

Governança i institucionalitat

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general
CC.AA Catalunya
Llei 19/2004 del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern
Acord del Govern de 3 de juny de 2014

La normativa de referència a nivell autonòmic és la Llei 19/2004 del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que, en el títol V relatiu al Bon Govern inclou regulacions en relació a: Codi de Conducta dels alts càrrecs; Dret a una bona administració i uns serveis públics de qualitat; i Millora de la qualitat normativa.

Aquest àmbit de la governança també s'empara en l'Acord del Govern de 3 de juny de 2014, que promou el disseny, el desenvolupament, la governança i l'impuls definitiu del Pla de reforma de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic. Algunes de les línies fonamentals que impulsa fan referència a, d'una banda, l'establiment de les bases d'un nou model de governança i organització que segueixi els principis de màxima integritat, coordinació i responsabilització dels diferents actors; i, d'altra banda, a potenciar els processos de col·laboració publico-privada, assegurant els estàndards mínims de qualitat i enfortint les capacitats internes de l'administració per gestionar-los o revisar-los, i avaluar-los de forma adequada.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
Estat Espanyol
Plan de Gobierno Abierto 2017-2019
CC.AA Catalunya
Pla de Govern Obert 2019-2020
Pla d'Actuació Metropolitana de Barcelona (2019-2023)

A l'Estat Espanyol, es compta amb el tercer Plan de Gobierno Abierto 2017-2019 que té com a principals objectius: potenciar els mecanismes de participació i diàleg amb la societat, garantir la cooperació interadministrativa entre els diferents nivells de govern i enfortir les bases del govern obert. Actualment, s'està construint el quart Pla de Gobierno Abierto.

A Catalunya, cal esmentar dos plans destacables: el Pla de Govern Obert 2019-2020 que té com a objectiu fixar el marc estratègic de futur de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit del govern obert de la Generalitat de Catalunya (2018-2020), per tal d'avançar cap a una Administració més propera i accessible a la ciutadania, i que n'afavoreixi la participació i col·laboració en la definició, seguiment i avaluació de polítiques públiques, i el Pla d'Actuació Metropolitana de Barcelona (2019-2023), que també reforça aquest marc de la governança, en general, i de la participació, en concret, a partir de 3 línies d'intervenció que donen les següents directrius a l'AMB: millora de la governança i coordinació socioinstitucional (línia d'intervenció 1); consolidació a l'AMB de la cultura del bon govern i aprofundiment del model de govern obert (línia d'intervenció 3); i enfortiment de la governança i participació metropolitanes i dels organismes directament vinculats a l'AMB (línia d'intervenció 23).

c) Context local

La normativa actual atorga gran marge d'actuació als ens locals per a que generin models de governança, sota principis fonamentals com la integritat i la coordinació, i enfortint els llaços de la col·laboració publico-privada. De la mateixa manera, els instruments de planificació vigents impulsen el govern obert, per tal de que les administracions locals puguin ser més properes i accessibles per a la ciutadania. No obstant això, el desenvolupament de plans locals de governança és encara molt incipient, en general, a qualsevol nivell de govern. Tampoc s'ha desenvolupat un pla local en aquest sentit, a Cerdanyola.

A Cerdanyola, el municipi no compta amb un model de governança local que integri les institucions públiques (i privades) que tenen competències pròpies i operen en el terme municipal (UAB, Parc de l'Alba, Consorci del Centre Direccional, Parc Tecnològic del Vallès, Parc Natural de Collserola). Més aviat, les relacions amb aquestes institucions i els actius que representen es caracteritzen per una certa invisibilització, desvalorització o, fins i tot, problematització, i la manca de lideratge. Aquesta desconexió actual es vista com un risc de la ciutat de quedar-se al marge de la construcció d'aquesta ciutat metropolitana. Fins el

moment, doncs, Cerdanyola no ha sapigut desplegar totalment les disposicions de l'Acord de Govern de 3 de juny de 2014, en relació als temes de governança.

Estructura i organització municipal, i gestió financera municipal

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general
Estat Espanyol
Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF).
Llei 27/2013, de Racionalitat i Sostenibilitat de l'Administració Local;
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques
CC.AA. Catalunya
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Decret 66/1999, de 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional.
Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica
Normativa reguladora general
Estat Espanyol
Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF).
Llei 27/2013, de Racionalitat i Sostenibilitat de l'Administració Local;
Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques
Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, modificat per la disposició final primera del Reial Decret-Llei 19/2012, de 25 de maig, de mesures urgents de liberalització del comerç i de determinats serveis.
CC.AA. Catalunya
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Decret 66/1999, de 9 de març, sobre l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat i dels equips de valoració multiprofessional.
Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica

A l'Estat espanyol, està vigent la Llei Orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera (LOEPSF). En virtut de l'article 21 de la Llei

orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat financera, s'estableix que en el cas d'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, de l'objectiu de deute pública o de la regla de la despesa, l'Administració incomplidora ha de formular i aprovar un Pla Econòmic-financer que permeti l'any en curs i el següent el compliment dels objectiu i per tant, tornar a l'equilibri els ens locals desenvolupen plans econòmics financers. També cal tenir en compte el Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

En l'àmbit de l'estructura i organització municipal, les principals referències són la Llei 27/2013, de Racionalitat i Sostenibilitat de l'Administració Local; la Llei 19/2014, del 29 de setembre, determina els principis i les obligacions de bon govern d'acord amb els quals han d'actuar els alts càrrecs i el personal al servei de l'Administració; i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que impulsa l'ús dels mitjans electrònics en la tramitació de tota forma de participació. Tanmateix convé ressaltar el Decret 66/1999, de 9 de març, on s'estableixen les garanties necessàries per facilitar l'accés a la funció pública de les persones amb discapacitat en igualtat de condicions amb la resta d'aspirants, així com la regulació de les funcions dels equips multiprofessionals de valoració en l'àmbit de la funció pública.

També és convenient considerar en l'àmbit financer, la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, que pretén incrementar l'eficiència de recursos en els procediments d'autorització i control de les activitats econòmiques.

b) Instruments de planificació

La Diputació de Barcelona ofereix als municipis l'elaboració de Plans de verificació d'activitats comunicades, d'acord amb la Llei 16/2015, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya, que estableix l'obligatorietat d'aprovar anualment plans d'inspecció i control de les activitats econòmiques per afrontar les tasques de control ex post a què obliga aquesta llei.

També es desenvolupen anàlisi de l'estructura organitzativa i actualització de la relació de llocs de treball.

c) Context local

La normativa vigent és molt específica amb respecte als aspectes econòmics i financers. Tant és així que, degut a l'incompliment dels indicadors derivats de la Llei orgànica 2/2012 d'Estabilitat pressupostària i Sostenibilitat financera, Cerdanyola compta amb un Pla Econòmic-financer 2019-2020, però sense mesures estructurals donat que l'incompliment no deriva d'una situació de dèficit estructural de l'Ajuntament sinó d'haver executat despesa puntual finançada amb romanent de tresoreria. El Pla Econòmic-financer està previst en la normativa esmentada per acreditar el caràcter puntual de situacions de necessitat de finançament o inestabilitat pressupostària (és a dir per incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària) i la seva regularització en el termini màxim determinat per l'any en curs i el següent. Per tant, el compliment s'ha de produir, durant tota la vigència del Pla.

D'acord amb el Pla Econòmic financer 2019-2020, "La Resolució d'Alcaldia núm. 1.163 de 27 de març de 2019 en la què s'aprova la liquidació del pressupost municipal de l'exercici 2018, assenyalava l'incompliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària i l'incompliment de la Regla de la Despesa i en conseqüència l'incompliment del Pla econòmic financer 2017-2018". L'any 2018 va ser el quart any de mandat (2015-2019) i l'any on s'hi va executar més despesa de capital, que va ser finançada, majoritàriament, amb romanents de tresoreria incorporats de l'exercici anterior.

Cal esmentar, però, que des del 2012 fins al 2017, Cerdanyola va aconseguir reduir el deute, partint del 63,4% dels seus ingressos corrents fins al 16,6%. I val la pena destacar també que Cerdanyola és un dels ajuntaments amb un major superàvit.

En referència l'estructura i organització municipal de l'Ajuntament de Cerdanyola, la diagnosi apunta la necessitat de treballar per resoldre els canvis de personal i de baixes dels recursos humans, segons les persones entrevistades, ja que la LRSAL no permet cobrir personal.

D'una altra banda, de la diagnosi se n'evidencia que, a partir de la promulgació de lleis com la de protecció de dades, el desenvolupament de procediments burocràtics han dificultat la feina del personal de l'Ajuntament, per no disposar dels mitjans necessaris. En aquest sentit, a Cerdanyola es fa palesa la falta d'estratègia de l'Ajuntament, la qual té efectes en les formes d'organització i la cultura organitzativa existent.

Participació i relacions amb la ciutadania

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general
Estat Espanyol
Constitució Espanyola
Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica
Decret Llei 1/2017, de 14 de febrer, crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya
Normativa reguladora general
Estat Espanyol
Constitució Espanyola
Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica
Decret Llei 1/2017, de 14 de febrer, crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya
Normativa reguladora general
Estat Espanyol
Constitució Espanyola
Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica
Decret Llei 1/2017, de 14 de febrer, crea i regula el Registre de grups d'interès de Catalunya

Pel que fa a l'àmbit de la participació i relacions amb la ciutadania, el marc normatiu de referència és bastant ampli, però cal subratllar les següents lleis.

A nivell estatal, la Constitució Espanyola estableix que els poders públics són els encarregats de facilitar la participació dels ciutadans i ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social (art. 9.2 CE), i també considera el dret de la ciutadania de participar en els assumptes públics directament o a través de representants (art. 23.1 CE). Des de la Constitució també es regulen les formes de participació de la ciutadania (art. 105 CE). Tanmateix, la LBRL, al seu Capítol IV, determina que els municipis són els canalitzadors més pròxims i immediats de la participació ciutadana en els assumptes públics i que han de facilitar informació sobre la seva activitat i participació de la ciutadania.

En l'àmbit de Catalunya, l'Estatut d'autonomia considera la participació com un dret (art. 29) i enumera les diferents formes de participació ciutadanes; tanmateix estableix el municipi com a mitjà essencial de participació de la comunitat local en els afers públics (art. 4, 29 i 43). A més, la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, modificada per la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, disposa que les administracions públiques de Catalunya han de tenir cartes de serveis a disposició dels ciutadans, les empreses i els professionals com a instruments de millora de la qualitat dels serveis, en els termes establerts per la normativa vigent, per tal d'impulsar la proximitat amb la ciutadania-

Amb l'entrada en vigor de la llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, els ajuntaments van haver d'obrir el seu propi portal de transparència per publicar informació de diversos àmbits (institucional, gestió econòmica, contractes, subvencions...), per tal de facilitar el control democràtic i la participació ciutadana.

Cal ressaltar també el Decret Llei 1/2017, de 14 de febrer, que crea i regula el registre de grups d'interès de Catalunya; vàlid per a totes les institucions, ajuntaments i altres organismes públics obligats per la Llei de transparència a tenir-ne.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA Catalunya
Pla de Govern Obert 2019-2020
Pla d'Actuació Metropolitana de Barcelona (2019-2023)

En aquesta anàlisi de context, cal esmentar dos plans destacables: el Pla de Govern Obert 2019-2020 que fixa el marc estratègic de futur de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit del govern per avançar cap a una Administració més propera i accessible a la ciutadania, i que n'afavoreixi la participació i col·laboració en la definició, seguiment i avaluació de polítiques públiques. I el Pla d'Actuació Metropolitana de Barcelona (2019-2023), que també reforça aquest marc de la governança, en general, i de la participació, en concret, a partir de 3 línies d'intervenció que donen les següents directrius a la planificació local: millora de la governança i coordinació socioinstitucional (línia d'intervenció 1); consolidació a l'AMB de la cultura del bon govern i aprofundiment del model de govern obert (línia d'intervenció 3); i enfortiment de la governança i participació metropolitanes i dels organismes directament vinculats a l'AMB (línia d'intervenció 23).

c) Context local

La normativa, doncs, atorga als municipis un rol fonamental per poder garantir el dret de la ciutadania de participar en els assumptes públics directament o a través de representants. Per ser l'en més proper a la ciutadania, el municipi ha de canalitzar les demandes ciutadanes i ha de facilitar informació sobre la seva activitat. En aquest sentit, el municipi ha d'obrir el seu propi portal de transparència per publicar informació de diversos àmbits; i oferir cartes de serveis a disposició dels ciutadans, les empreses i els professionals com a instruments de millora de la qualitat dels serveis, en els termes establerts per la normativa vigent, per tal d'impulsar la proximitat amb la ciutadania. Aquesta línia de la transparència, del govern obert i de la participació és reforçada pels instruments de planificació vigents.

En relació amb aquest àmbit, Cerdanyola té un índex de transparència del 51.92% el que representa una davallada de gairebé 10 punts respecte el 2015 i que denota les dificultats de gestió i actualització de la informació pública en ajuntament amb canvis de govern.

D'altra banda, Cerdanyola compta amb un teixit social actiu molt molt important del municipi, tant pel nombre com per la seva activitat, si bé ha tendit a estar molt lligat als moviments polítics. Tot i que, al 2007, Cerdanyola va desenvolupar el Pla Director de Participació Ciutadana, en l'actualitat, i a diferència d'altres municipis catalans que compten amb plans locals de participació, la ciutat de Cerdanyola manca d'un pla local de participació, on es reculli, de forma sistematitzada i ordenada, el sistema local de participació.

Demografia

Dins de l'àmbit de la demografia, s'explora la normativa de referència pel que fa a, en concret, el subàmbit de la migració.

Migració

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Directiva sobre lliure circulació (2004/38/Ce).
tractats i convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol.
Estat espanyol
Constitució Espanyola
Llei orgànica 4/2000, d'11 de Gener, de drets i llibertats de les persones estrangeres i de la seva integració social.
CC.AA. Catalunya
Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya
Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996
Decret 264/2016, de 21 de juny, de la Comissió Mixta Paritària Generalitat-Ens Locals en matèria d'immigració estrangera, apatridia, protecció internacional i retorn.

Les polítiques en matèria d'immigració a Catalunya estan regulades per normativa europea, estatal i autonòmica. Es parteix de la premissa que les polítiques migratòries només afecten els nacionals de tercers països, ja que els nacionals de la Unió Europea que emigren a un altre estat de la mateixa Unió tenen llibertat de moviments en base a l'acord de Schengen, i el concepte de ciutadania europea introduït pel tractat de Maastricht i la directiva sobre lliure circulació (2004/38/Ce).

L'abast de les competències de cadascuna d'aquestes administracions –Unió Europea, Estat, Generalitat i ens locals– depèn de diverses normes, si bé les principals són:

- Les de la UE
- Els tractats i convenis internacionals ratificats per l'Estat espanyol.
- La Constitució espanyola.
- L'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

- La Llei de Bases de Règim Local —LBRL— de 1985, reformada per la Llei de Racionalitat i Sostenibilitat de l'Administració Local —LRSAL— de 2013
- La Llei orgànica 4/2000, d'11 de Gener, de drets i llibertats de les persones estrangeres i de la seva integració social.

La Constitució Espanyola, a l'article 149.1.2, atorga a l'Estat la titularitat de les competències en matèria d'immigració, com per exemple, estrangeria i asil. Les comunitats autònomes tenen en algunes de les matèries d'estrangeria relacionades, concretament drets i llibertats, prestacions i serveis socials, residència, treball, polítiques d'acollida i integració de la població migrada.

Després de la Constitució, la normativa més destacable en matèria de migració és la llei orgànica 4/2000, de drets i llibertats dels estrangers i de la seva integració social (modificada nombroses vegades, la última al 2018); que és el marc jurídic del règim d'estrangers extracomunitaris.

Val la pena indicar que la llei 4/2000 atorga un paper clau en l'àmbit d'estrangeria al padró municipal com a instrument de certificació de la residència en el municipi.

A banda d'aquesta normativa nacional, a nivell autonòmic cal destacar la Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya; la Llei 25/2002, de 25 de novembre, de mesures de suport al retorn dels catalans emigrats i llurs descendents, i de segona modificació de la Llei 18/1996; el Decret 264/2016, de 21 de juny, de la Comissió Mixta Paritària Generalitat-Ens Locals en matèria d'immigració estrangera, apatridia, protecció internacional i retorn.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA Catalunya
Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020
Pacte Nacional per a la Immigració 2008

A Catalunya, està vigent el Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020 aprovat per l'acord de govern GOV/130/2017, de 19 de setembre, que es desenvolupa cada 4 anys (des del 1993), i que, des del 2008, és un instrument a mitjà termini en el marc estratègic del Pacte Nacional per a la Immigració, que estableix prioritats d'acord amb l'agenda social i política de cada moment.

Val la pena incloure també els Plans d'actuació per a la promoció de la igualtat de tracte i la no discriminació, que ofereix al seu Catàleg de Serveis, la Diputació de Barcelona

c) Context local

Els municipis, d'acord amb la llei 4/2000, tenen un paper clau en l'àmbit d'estrangeria al padró municipal com a instrument de certificació de la residència en el municipi. Aquestes dades permeten veure que la població estrangera a Cerdanyola és d'un 8.7%¹ i el saldo migratori ha experimentat força canvis entre 2005 i 2017².

Tot i aquesta presència de població estrangera, Cerdanyola no compta amb un Pla Local de Migració, com tenen altres municipis catalans, ni tampoc amb un Pla d'actuació per a la promoció de la igualtat de tracte i la no discriminació; però sí està en marxa el programa d'immigració de l'Ajuntament que té com a objectiu, fonamentalment, contribuir a la integració del col·lectiu de ciutadans d'origen estranger, i sensibilitzar al conjunt de la ciutat sobre el que representa el fenomen de la nova immigració.

El programa d'Immigració s'encarrega de coordinar els recursos existents a Cerdanyola que tinguin als immigrants com a usuaris potencials, en diferents àmbits (educatiu, sanitari, laboral, social, cultural...), que poden ser públics o privats, de titularitat municipal o dependents d'altres administracions. A més, impulsa la xarxa de les associacions d'immigrants.

D'entre els diversos recursos que tenen destaquen el Pla d'Acollida a les persones nouvingudes, el Servei d'Informació i Assessorament Jurídic en Estrangeria i Mobilitat Internacional (SAJEM) i les activitats de sensibilització.

Finalment, cal esmentar també que l'any 2005 es va crear a Cerdanyola l'Observatori per a la Immigració, amb la finalitat de sistematitzar les dades del padró Municipal, complementar-les amb treball de camp permanent, i elaborar un informe anual que permeti orientar les polítiques locals.

---

¹ 36% americana, 31,1% europea, 18.8% asiàtica i 13.8% l'africana.

² Saldo positiu entre 2005 i 2008 gràcies a les migracions provinents de l'estranger; saldo negatiu entre 2009 i 2014, ja que la ciutat va patir més emigracions que immigracions, i positiu un altre cop des del 2015.

Inclusió social

En l'àmbit de la inclusió social s'explora el sector de la ocupació i la pobresa, salut i seguretat i convivència.

Ocupació i pobresa

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat espanyol
Constitució Espanyola
Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència
Llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció,
Llei 43/2015, del 9 d'octubre, del Tercer Sector d'Acció Social.
Reial decret llei 5/2002, de 24 de maig, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupació
CC.AA. Catalunya
Llei 12/2007, d'11 d'octubre, que regula i ordena el Sistema de serveis
Llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania

En l'àmbit estatal, el tercer capítol de la Constitució espanyola fa referència als principis rectors de la política social i econòmica, entre els quals estableix que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica de la família, promoure les condicions favorables per al progrés social i econòmic, vetllar pel dret a la protecció de la salut, i reconèixer el dret de tots els ciutadans nacionals a gaudir d'un habitatge digne i d'equitat.

Entre la normativa estatal de referència, val la pena esmentar, a banda de la Constitució, la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència; la llei 44/2007, de 13 de desembre, per a la regulació del règim de les empreses d'inserció, que estableix que els serveis socials són competents per certificar la situació d'exclusió social i són qui definiran els itineraris sociolaborals per garantir una millor integració; la llei 43/2015, del 9 d'octubre, del Tercer Sector d'Acció Social, que regula les entitats del Tercer Sector, reforçar-ne la capacitat com a interlocutores davant l'Administració General de l'Estat en relació amb les polítiques públiques socials i definir les mesures de foment que el poder públic podrà adoptar en benefici seu; i per últim, el Reial decret llei 5/2002, de 24 de maig, de mesures urgents per

a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupació, que desenvolupa el programa de la "Renta activa de inserció".

Les competències en matèria de pobresa i inclusió social desenvolupades en la legislació catalana tenen com a gran referent la Llei de serveis socials de Catalunya, la llei 12/2007, d'11 d'octubre, que regula i ordena el Sistema de serveis socials amb la finalitat de garantir a la ciutadania l'accés universal i que aquests es prestin amb els requisits i els estàndards de qualitat òptims, per garantir la dignitat i la qualitat de vida de les persones. També cal incloure la llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania, que estableix una renda amb la finalitat d'assegurar els mínims d'una vida digna a les persones i unitats familiars que es troben en situació de pobresa, per tal de promoure'n l'autonomia i la participació activa en la societat.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
Estat Espanyol
Pla d'acció de l'estratègia espanyola sobre la discapacitat 2014-2020
CC.AA. Catalunya
Pla d'acció per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya 2015-2016

A nivell de l'Estat espanyol, cal fer un esment específic al "Pla d'acció de l'estratègia espanyola sobre la discapacitat 2014-2020" orientat a ser un referent de qualsevol mesura que pretengui actuar sobre les condicions d'exclusió que sovint es troben les persones amb discapacitat.

I també val la pena esmentar a nivell autonòmic que, a l'any 2014, el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya va presentar el Document Marc del programa per al desenvolupament dels Plans d'Inclusió Social (PLIS), en què estableix com objectiu principal aconseguir més cohesió social.

Tanmateix, existeix el Pla d'acció per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya 2015-2016, que estableix directrius per fer front a la situació de pobresa i exclusió de moltes persones al territori català.

c) Context local

En l'àmbit local, seguint les indicacions del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, es desenvolupen els plans locals d'inclusió social (PLIS) com a

principals instruments dels ens municipals per lluitar contra la pobresa i afavorir la inclusió social, és a dir, impulsar mecanismes per a debilitar els factors generadors d'exclusió, donar resposta als col·lectius amb més necessitats i prevenir possibles situacions de vulnerabilitat en escenaris futurs. En el cas de Cerdanyola, si bé va ser un dels ens locals que van participar en el Programa per al desenvolupament de Plans Locals per a la Inclusió Social (PLIS) a l'any 2016, actualment no compta amb un PLIS.

Tot i que l'impacte de la crisi va afectar tant a grans empresaris com a persones novingudes, i que hi ha col·lectius que han trigat més en notar la recuperació econòmica (com les dones, i els majors de 45 anys), d'acord amb la diagnosi realitzada, Cerdanyola és un municipi on les desigualtats econòmiques entre diferents col·lectius són evidents. L'increment de la pobresa ha fet créixer les llistes d'espera de serveis socials, que van atendre el 19,6% de la població; i ha augmentat la complexitat dels casos atesos, requerint de diverses ajudes alhora.

Pel que fa a l'ocupació, malgrat que l'any 2017 Cerdanyola tenia una taxa d'atur del 9,54%, darrerament ha disminuït l'atur de llarga durada; però encara existeix un cert volum de treballadors pobres amb dificultats per accedir al mercat de l'habitatge de lloguer a causa dels ingressos limitats. De fet, el 29,7% de les persones ateses a serveis socials ho fa a causa de problemàtiques laborals (més del doble que la mitjana comarcal).

Per últim, cal esmentar en aquest sentit que Cerdanyola és el quart municipi amb imports més baixos de prestacions d'especial urgència de l'Agència d'Habitatge de Catalunya, destinades a evitar desnonaments, quotes d'amortització o lloguer. Els ajuts implícits al lloguer concedeix al municipi de mitjana un import de 1.262,6€ quan la mitjana comarcal és de 1.195,1€.

Salut

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya
Llei 15/1990, d'ordenació sanitària de Catalunya, té per objecte l'ordenació del sistema sanitari a Catalunya
Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública

Pel que fa a la normativa catalana, el Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya, és el que regula la organització, la competència i les funcions dels governs locals, inclosa la salut pública.

En relació a la normativa del sector de la salut, la llei 15/1990, d'ordenació sanitària de Catalunya, té per objecte l'ordenació del sistema sanitari a Catalunya, i la regulació general de totes les accions que permetin fer efectiu a Catalunya el dret a la protecció de la salut previst a l'article 43 de la Constitució Espanyola.

Aquesta normativa s'allotja a la Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública, que té com a objectiu establir la ordenació de les actuacions, les prestacions i serveis en matèria de salut pública a l'àmbit territorial de Catalunya. Segons l'article 52 d'aquesta llei, els ajuntaments són competents per prestar els serveis mínims en l'àmbit de la salut pública següents:

- L'educació sanitària.
- La gestió del risc per a la salut derivat de la contaminació del medi.
- La gestió del risc per a la salut pel que fa a les aigües de consum públic.
- La gestió del risc per a la salut als equipaments públics i als llocs habitats, incloses les piscines.
- La gestió del risc per a la salut en les activitats de tatuatge, micropigmentació i pírcing.
- La gestió per a la salut derivat dels productes alimentaris en les activitats del comerç minorista, del servei i la venda directa d'aliments preparats als consumidors, de la producció d'àmbit local i del transport urbà.
- La gestió del risc per a la salut derivat dels animals domèstics, dels animals de companyia, dels animals salvatges urbans i de les plagues.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Pla Salut 2016-2020
Pla de Salut de la regió sanitària de Barcelona
Pla interdepartamental d'atenció social i sanitària (PIAISS)
Pla interdepartamental de salut Pública (PINSAP)
Pla estratègic sanitari del Vallès Occidental 2017-2020

La llei 18/2009 estableix el Pla de Salut com l'instrument indicatiu i el marc de referència per a totes les actuacions públiques en la matèria. Actualment, a Catalunya es compta amb el Pla de salut 2016-2020, i tots els seus derivats com el Pla de Salut de la regió sanitària de Barcelona, i altres instruments impulsats pel CatSalut i el Departament de Salut, com el Pla interdepartamental d'atenció social i sanitària (PIAISS), Pla interdepartamental de salut Pública (PINSAP), entre d'altres. A nivell de la comarca del Vallès Occidental, es compta amb el Pla estratègic sanitari del Vallès Occidental 2017-2020, on s'estableixen en 5 eixos les propostes d'intervenció.

Des de la Diputació, també es dona suport als municipis en l'elaboració dels Plans locals d'actuació en l'àmbit de la salut mental.

c) Context local

D'acord amb la normativa, la prestació de serveis mínims en certs àmbits de la salut pública és una de les competències i funcions dels governs locals. A Cerdanyola, existeixen diversos instruments de planificació supralocals que condicionen la seva actuació en aquest aspecte, com ara el Pla de salut 2016-2020 i el Pla estratègic sanitari del Vallès Occidental 2017-2020.

Per vehicular les disposicions contemplades en aquest marc normatiu i de planificació, l'Ajuntament de Cerdanyola té la secció d'Acció Social que treballa en la promoció de la salut de la població, dels adolescents i dels infants, facilitant formació, eines i recursos. També es treballa en la promoció de l'activitat física i l'alimentació saludable, i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit; i en la promoció de la salut bucodental i la prevenció dels factors de risc en aquest àmbit.

Aquestes línies de treball es despleguen a partir de programes com: Cerdanyola Educa, Dolium: Pla Municipal sobre Drogues i Comportaments de Risc, Educació de la sexualitat i de l'afectivitat, Prevenció de la transmissió del VIH/SIDA, Prevenció d'accidents i primeres cures, entre d'altres.

No obstant, cal esmentar que aquestes línies d'intervenció no estan allotjades en un Pla local de salut, ni tampoc de salut mental, que reculli la planificació, ordenació i coordinació de les actuacions que es fan en matèria de salut pública a Cerdanyola.

Aquest Pla local de salut hauria de resoldre algunes qüestions locals puntuals identificades a la diagnosi com, per exemple, l'actual demanda d'equipaments, la gran quantitat de casos

de càncer de pleura, i la gran infradiagnosi de les malalties vinculades a l'amiant, entre d'altres.

Seguretat i convivència

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat Espanyol
Constitució espanyola
Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de les forces i cossos de seguretat
CC.AA. Catalunya
Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya
Decret legislatiu 2/2003, del 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya
Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives
Llei 11/2014 per a garantir els drets LGBTI i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia

La llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de les forces i cossos de seguretat estableix, en base a la Constitució espanyola (art. 149.1.29), que la seguretat pública és una competència exclusiva de l'Estat, tot i que el seu manteniment correspon, a més de a l'Estat, a les comunitats autònomes i les corporacions locals. En aquest mateix sentit, el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, en el seu article 66, atorga als municipis competències en seguretat en llocs públics.

En relació a la normativa del sector de la seguretat, la Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya, estableix els principis bàsics d'organització i actuació en l'àmbit de la seguretat, i proposa l'elaboració i desenvolupament dels plans de seguretat local com el principal instrument estratègic per a la definició i la gestió de polítiques orientades a la millora de la seguretat pública.

D'acord amb aquesta llei, els ajuntaments han de crear una junta local de seguretat que, presidida per l'alcalde o l'alcaldesa ha d'impulsar, liderar l'elaboració i aprovar un pla general de seguretat per al municipi respectiu.

Aquesta llei inclou en el camp de la seguretat:

- La seguretat ciutadana (policia i seguretat privada)

- La protecció civil
- La prevenció d'incendis i els salvaments (emergències)
- El joc i els espectacles
- El trànsit

També inclou els temes relacionats amb la convivència i el civisme, com a aspectes que modifiquen la percepció d'inseguretat de la població, afecten l'ús de l'espai públic i la imatge de l'entorn. Sovint, "allò que altera la convivència pacífica (i, en conseqüència, la seguretat) són determinats conflictes que enfronten sectors de la població o les actuacions incíviques d'alguns ciutadans", segons la Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat (2003) del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Pla de Seguretat de Catalunya 2016-2019.
PAM 2019-2023

Fins el 2019, es comptava amb el Pla de Seguretat de Catalunya 2016-2019, d'acord amb l'article 98.1 de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives, que va modificar la vigència del Pla, i estableix l'elaboració d'un pla general de seguretat de Catalunya cada quatre anys.

Aquesta mateixa llei defineix, a més, el rol dels actors que intervenen en la seguretat i les xarxes de coordinació. Es dona especial rellevància als ajuntaments i les juntes locals de seguretat, dotant-les com a òrgans de col·laboració i coordinació general dels diversos cossos policials i altres serveis de seguretat (articles 9 i 10), i com un espai de planificació conjunta i de coordinació entre la Generalitat i els ajuntaments, com es preveu a l'article 31.4: Les juntes locals de seguretat han d'aprovar un pla general de seguretat per al municipi respectiu, que n'ha d'analitzar la situació de seguretat; ha de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada que, si escau, es poden utilitzar per assolir-los; ha d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment i avaluació adequats i el període de vigència.

Per tant, la llei 4/2003 estableix també la necessitat de crear plans locals que han d'estar adaptats a les diferents realitats municipals.

A més, cal esmentar que al PAM 2019-2023 es reforça l'àmbit de la seguretat des de la línia d'intervenció 9 "Cap a un territori cohesionat socialment, que combat les desigualtats i que promou el ple accés als serveis bàsics per a la població metropolitana", i en concret des de l'objectiu: 9.4. Promoure el coneixement d'estudis en l'àmbit de la convivència, la prevenció i la seguretat urbana del territori metropolità.

Per últim, val la pena dir que la Diputació de Barcelona ofereix als municipis d'entre 50.000 i 75.000 habitants, com és el cas de Cerdanyola, Plans Locals de Promoció de la Convivència, que són un instrument per promocionar la ciutat com a espai de relació social i cultural optimitzant els recursos i accions ja existents o la creació de noves, per a promoure la convivència.

A banda d'aquest, i per atendre a col·lectius puntuals, la Diputació també elabora pel ens locals plans i projectes d'igualtat de gènere i eines per respondre a la violència masclista, com: Protocols locals d'actuació en violències masclistes, Protocols interns d'actuació davant l'assetjament sexual o per raó de sexe, orientació sexual o identitat de gènere a l'àmbit laboral, i/o Protocols locals d'actuació davant les violències sexuals en espais públics d'oci.

I també, ofereix eines per elaborar plans d'actuació anuals de joventut, i la diagnosi de plans locals de joventut; tanmateix, plans locals d'envelliment actiu; així com, plans d'acció per incorporar la perspectiva LGTBI en les polítiques locals per garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals, i per erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia.

c) Context Local

D'acord amb el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (art. 66), els municipis tenen la competència de seguretat en llocs públics. Segons la llei 4/2003, els ajuntaments han de crear una junta local de seguretat que, presidida per l'alcalde o l'alcaldesa ha d'impulsar, liderar l'elaboració i aprovar un pla general de seguretat per al municipi respectiu, en el marc del pla general de seguretat de Catalunya i seguint les indicacions establertes a la "Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat" del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Tot i haver aquesta disposició legal, el municipi de Cerdanyola no té cap Pla Local de Seguretat³, ni cap Pla Local de Promoció de la Convivència. La situació actual és que existeixen problemàtiques de convivència entre el veïnat, encara que des de fa anys existeixi un treball de prevenció i proximitat per part de la policia, d'acord amb la diagnosi.

A la diagnosi també es posa de manifest un augment de les denúncies per delictes de violència de gènere en els últims anys, així com un augment de les ordres de protecció decretades. Durant el període 2015-2018, Cerdanyola comptava amb la Guia d'acció de Prevenció primària de les violències masclistes, i al 2018 va construir el Pla Intern d'Igualtat Dona-Home (2018); però en l'actualitat hi manca un pla local d'actuació en violències masclistes. Malgrat això es compta amb un Centre d'Informació, Atenció i Recursos per a Dones (CIARD); un espai de trobada per les dones, que està gestionat pel programa de Polítiques d'Igualtat i LGTBIQ de la Secció de Drets Civils de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.

Pel que fa als col·lectius LGTBIQ, al 2017 Cerdanyola va desenvolupar el Pla d'Igualtat per a la diversitat afectiva, sexual, d'identitats i expressions de gènere (LGTBIQ) de Cerdanyola del Vallès.

En relació a la situació de la joventut, no es compta amb un Pla de Joventut, encara que l'ajuntament té un servei municipal de joventut amb l'objectiu de l'apoderament de les persones joves mitjançant la seva participació en tot allò que els envolta, i l'assessoria sobre formació, mobilitat, experiències per al seu desenvolupament personal, formatiu i social.

Finalment, respecte de la gent gran, l'Ajuntament té el Programa Viure i Conviure, de solidaritat intergeneracional gestionat per la Fundació Roure que dona allotjament a joves estudiants en el domicili de persones grans en situació de soledat o que necessitin companyia; però val la pena aclarir que no es té un Pla local d'envelliment actiu.

---

³ L'any 2015, l'IERMB va fer una Guia Metropolitana sobre els plans de seguretat ciutadana, i per tal de conèixer quina era la situació actual en relació a aquesta matèria es van realitzar diverses consultes al Departament d'Interior, les alcaldies i els serveis de policia local dels 36 municipis d l'AMB, i amb Cerdanyola no es va poder concretar si tenien o no un pla de seguretat. Revisat a: [file:///C:/Users/34684/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/15014%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/34684/AppData/Local/Packages/Microsoft.MicrosoftEdge_8wekyb3d8bbwe/TempState/Downloads/15014%20(1).pdf)

Economia i coneixement

En l'àmbit de l'economia i coneixement, els subàmbits que s'exploren són tres en concret: mercat de treball, coneixement i comerç.

Mercat de treball

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Tractat d'Amsterdam (1997)
Tractat de Niça (2001)
Estat Espanyol
Constitució
Reial decret legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'ocupació
Reial decret 1032/2017, de 15 de desembre, pel qual s'aprova l'Estratègia Espanyola d'Activació per a l'Ocupació 2017-2020.
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació dels sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya
Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

La normativa bàsica vigent i aplicable en l'àmbit de les polítiques de mercat de treball parteix des de la legislació comunitària fins a la local.

A l'àmbit comunitari, cal destacar dos tractats: el primer, el Tractat d'Amsterdam (1997), que va ampliar les competències de la Unió amb la creació d'una política comunitària d'ocupació; i el segon, el tractat de Niça (2001), que va establir que els Estats membres han de tenir com a objectiu el foment de l'ocupació, així com les condicions de vida i de treball.

La Constitució espanyola (1978) atorga a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació laboral (art. 149.1.7), sens perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes. També cal destacar el Reial decret legislatiu 3/2015, de 23 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'ocupació, que preveu el Sistema Nacional d'Ocupació per a la promoció i desenvolupament de les polítiques actives

d'ocupació; i el Reial decret 1032/2017, de 15 de desembre, pel qual s'aprova l'Estratègia Espanyola d'Activació per a l'Ocupació 2017-2020.

A nivell autonòmic, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (2006), a més d'incorporar els drets en l'àmbit laboral (art. 25), defineix la competència executiva en matèria de treball i relacions laborals (art. 170), que inclou, per exemple, les polítiques actives d'ocupació, les condicions de treball, la negociació col·lectiva i el registre dels convenis col·lectius de treball, entre d'altres.

Cal ressaltar també la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació dels sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, que té com a objectiu ordenar el sistema d'ocupació de Catalunya (conjunt d'entitats, serveis i programes) per tal de promoure i desenvolupar les polítiques d'ocupació. El Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, considera com a activitats complementàries dels municipis aquelles relatives a l'ocupació i la lluita contra l'atur.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
Unió Europea
Estratègia Europa 2020
Decisió 2010/707/CE del Consell, de 21 d'octubre de 2010. Relativa a les orientacions per a les polítiques d'ocupació dels Estats membre.
Estat Espanyol
Estratègia Espanyola d'Activació per a l'Ocupació 2017-2020.
CC.AA. Catalunya
Estratègia catalana per a l'ocupació (2012-2020)
Pla de Desenvolupament de les Polítiques d'Ocupació de Catalunya (PDPO) 2019-2020
Pla per al Foment de l'Ocupació Juvenil de Qualitat 2016-2020

En l'àmbit europeu, cal ressaltar l'Estratègia Europa 2020, que estableix alguns objectius en matèria d'ocupació per a aconseguir posicionar a la UE en el lideratge mundial a nivell socioeconòmic. I també la Decisió 2010/707/CE del Consell, de 21 d'octubre de 2010, on s'allotgen les orientacions per a les polítiques d'ocupació dels Estats membre.

I així mateix es compta amb l'Estratègia catalana per a l'ocupació (2012-2020), que estableix les directrius de la política d'ocupació catalana i els canvis per a millorar l'eficiència en la prestació dels serveis; amb el Pla de Desenvolupament de les Polítiques d'Ocupació de Catalunya (PDPO) 2019-2020; i amb el Pla per al Foment de l'Ocupació

Juvenil de Qualitat 2016-2020, orientat a combatre l'atur juvenil i millorar la qualitat de la feina de les persones de menys de 30 anys.

Des de la Diputació, s'ofereix suport en actuacions per dinamitzar o impulsar l'economia social i solidària des de les entitats locals, mitjançant plans.

c) Context local

En l'àmbit local, doncs, Cerdanyola, d'acord amb el Decret legislatiu 2/2003, ha de fomentar les activitats relatives a l'ocupació i la lluita contra l'atur. Encara que Cerdanyola no té un pla d'ocupació local, compta, actualment, amb el Servei Municipal d'Ocupació, que té quatre línies principals d'actuació: (I) la inserció laboral dels ciutadans i ciutadanes, (II) el foment del creixement econòmic a través de serveis a la creació i consolidació d'empreses, (III), la aplicació de la innovació i la qualitat com a eixos transversals en totes les àrees del Servei per tal d'oferir nous i millors serveis adaptats a les necessitats i demandes de la ciutadania i les empreses, i (IV) l'estudi de la realitat socioeconòmica del municipi.

En aquest sentit, Cerdanyola té pendent donar resposta a alguna de les qüestions que li afecten, com ara, rebaixar les taxes d'atur que, tot i no ser alarmants⁴, encara existeix un cert volum de treballadors pobres amb dificultats per accedir al mercat de l'habitatge de lloguer a causa dels ingressos limitats. També falta millorar i fomentar l'ocupació i l'ocupabilitat de les persones i contribuir al desenvolupament econòmic de Cerdanyola.

Cerdanyola és el segon municipi del subàmbit metropolità amb un mercat de treball més terciaritzat: un 85% dels treballadors ho fan al sector serveis, 9,4% a la indústria, 5,6% a la construcció i menys del 1% a l'agricultura. D'aquests, de les persones donades d'alta a la seguretat social, un 85% del treballadors eren assalariats i un 15% autònoms, segons la diagnosi.

Coneixement

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Reglament 1301/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013
Estat Espanyol

⁴ L'any 2017, tenia una taxa d'atur del 9,54%.

Constitució
Llei 14/2011, de l'1 de juny, de la ciència, la tecnologia i la innovació
Reial decret 1032/2017, de 15 de desembre, pel qual s'aprova l'Estratègia Espanyola d'Activació per a l'Ocupació 2017-2020.
CC.AA. Catalunya
Estatut d'Autonomia
Llei 19/2014, del 29 de setembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
Acord de Govern de 16 d'octubre del 2018 pel qual es crea la marca SmartCatalonia

El marc comunitari de la UE estableix la necessitat d'implementar estratègies d'especialització intel·ligent (research innovation strategies for smart specialisation, RIS3), al Reglament 1301/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de desembre de 2013. En aquest context, s'impulsa que, des dels Estats membres i regions de la UE, es doni prioritat a la creació d'avantatges competitives mitjançant el desenvolupament i l'adaptació de la investigació i la innovació, a les necessitats empresarials. Aquesta directriu es vehicula a partir de processos de participació amb tant autoritats de gestió nacionals i/o regionals i grups d'interès, com les universitats i altres institucions d'educació superior, empreses i agents socials.

D'acord amb l'article 2 del Reglament (UE) 1301/2013, el Fons Europeu de Desenvolupament Regional contribuirà al finançament de projectes que reforcin la cohesió econòmica, social i territorial, i minorin els desequilibris regionals de la Unió mitjançant el desenvolupament sostenible de les economies regionals, i la reconversió de les regions industrials en retrocés.

La Constitució Espanyola, a l'article 149.1.15, atorga a l'administració general de l'Estat la competència de "foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica". Aquesta matèria es desenvolupa en la següent normativa de referent: la Llei 14/2011, de l'1 de juny, que estableix el marc per a la promoció de la investigació científica i tècnica i els seus instruments de coordinació general, amb l'objectiu de contribuir a la generació, difusió i transferència del coneixement per resoldre els problemes essencials de la societat. L'objectiu principal de la llei és, doncs, la promoció de la recerca, el desenvolupament experimental i la innovació, com a elements sobre els quals s'ha de basar el desenvolupament econòmic sostenible i el benestar social.

A nivell autonòmic, l'Estatut d'Autonomia (2006), a l'article 53.2 preveu que "La Generalitat ha de promoure la formació, la recerca i la innovació tecnològiques perquè les oportunitats

de progrés que ofereix la societat del coneixement i de la informació contribueixin a la millora del benestar i la cohesió socials.”

També es compta amb l'Acord de Govern de 16 d'octubre del 2018, mitjançant el qual es crea la marca SmartCAT que, alineada amb l'estratègia Europa 2020 de la Comissió Europea, extrapola el concepte de ciutat intel·ligent a tota Catalunya, mitjançant la coordinació de les iniciatives locals amb les supralocals, per donar suport a les empreses que desenvolupin iniciatives Smart. La finalitat de SmartCat és “convertir Catalunya en un territori intel·ligent de referència internacional que aprofiti l'ús de la tecnologia i la informació digital per innovar els serveis públics, impulsar el creixement econòmic i promoure una societat més intel·ligent, sostenible i integrador”, segons l'Acord de govern.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
RIS3CAT, 2014-2020
Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI) (2008-2020)
Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC)
Pacte Nacional per a la Indústria (2017)
Estratègia Catalunya 2020 (ECAT 2020)

Pel que fa als instruments de planificació que desenvolupen aquesta política, cal posar de manifest el Pacte Nacional per a la Indústria que és un acord programàtic per a la planificació del desenvolupament industrial de Catalunya a llarg termini.

També l'Estratègia Catalunya 2020 (ECAT 2020), un full de ruta per reactivar l'economia i reorientar el sector productiu cap a un model econòmic més intel·ligent, més sostenible i més integrador. L'Estratègia Catalunya 2020 proposa 6 àmbits prioritaris en els quals han d'incidir les actuacions que es desenvolupin al territori català: 1) ocupació i formació, 2) cohesió social, 3) innovació i coneixement, 4) internacionalització, 5) dinamisme empresarial, 6) economia verda. En concret, l'àmbit 3 innovació i coneixement, es desplega amb l'Estratègia de recerca i innovació per a l'especialització intel·ligent de Catalunya (RIS3CAT), que articula les actuacions en aquest sector, com es veurà en els següent paràgrafs.

L'any 1993 es va aprovar el primer Pla de Recerca de Catalunya (1993-1996), en el que s'establien les bases en matèria de política científica; i al 2005 es va desplegar el primer Pla

conjunt de recerca i innovació. Actualment, convé ressaltar la vigència dels següents 3 instruments de planificació d'R+D+I.

En primer lloc, l'estratègia d'especialització intel·ligent en recerca i innovació de Catalunya (RIS3CAT, 2014-2020), que és la resposta de Catalunya a l'exigència de la Comissió Europea que els estats i les regions de la Unió Europea elaborin estratègies de recerca i innovació per a l'especialització intel·ligent (research innovation strategies for smart specialisation, RIS3) que s'ajustin al seu potencial d'innovació. Dins d'aquesta estratègia s'engloben diversos instruments finançats amb fons europeus i que tenen l'objectiu d'impulsar la innovació com a motor de creixement econòmic i de cohesió social, i que generi llocs de treball de qualitat. Són un exemple d'aquests instruments, les Comunitats RIS3CAT (agrupacions voluntàries d'empreses i agents del sistema de recerca i innovació català, que impulsen actuacions d'R+D+I), o el programa Catlabs (que promou l'articulació d'una xarxa catalana d'innovació social, digital i col·laborativa, on participi el teixit econòmic i social, d'acord amb el model de la quàdruple hèlix (sistema d'R+D+I, empreses, administracions públiques i usuaris de la innovació).

En segon lloc, el Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació (PNRI) (2008-2020), un acord entre el Govern de la Generalitat, els partits polítics amb representació parlamentària, les universitats catalanes, els agents econòmics i socials més representatius de Catalunya, i altres agents amb l'objectiu d'impulsar un model de progrés socioeconòmic per Catalunya amb les bases en l'educació, la recerca i la innovació, considerades prioritats estructurals de primer ordre en les agendes política, social i econòmica del país i dels seus agents.

En tercer lloc, el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement (PN@SC), que està en fase de treball, en concordança amb l'ACORD GOV/4/2019, i que té com a objectiu avançar cap a una societat més basada en el coneixement, que doni resposta als reptes econòmics, tant en competitivitat com en ocupació, però també als reptes socials.

A la Diputació ofereixen suport als ens locals per a la elaboració de Plans de desenvolupament econòmic: plans directors econòmics, plans d'acció de desenvolupament econòmic i similars.

c) Context local

La implementació d'estratègies de recerca i innovació, com a elements sobre els quals s'ha de basar el desenvolupament econòmic sostenible i el benestar social, parteix des del marc comunitari, i es vehicula a Catalunya a partir de diferents instruments de planificació i estratègies, com ara el RIS3CAT o la marca Smart Catalonia. Aquest marc supralocal és

de fonamental rellevància en el cas de Cerdanyola, considerant que té un conjunt d'institucions de recerca de primer nivell que situen el territori com un pol de coneixement en l'entorn metropolità, català, espanyol i europeu.

Cerdanyola compta amb la presència de la Universitat Autònoma de Barcelona, el Parc de l'Alba, el Parc de Recerca de la UAB i el Hub B30, que obren un gran potencial en el territori en termes de transferència de coneixement, R+D+I i cooperació universitat-empresa. Així mateix, a Cerdanyola està ubicat el Sincrotró Alba, que és un recurs únic al territori amb un potencial enorme tant en termes de generació de coneixement i d'aplicacions per a les indústries de l'energia, de materials, fàrmacs, entre d'altres.

Tots aquests agents comparteixen espai al municipi de Cerdanyola, representant una gran oportunitat en termes de desenvolupament econòmic local al permetre desplegar una economia basada en la recerca i la innovació. Però malgrat això, hi manquen les xarxes d'innovació social, digital i col·laborativa cooperació entre les empreses, les administracions públiques i les universitats presents al terme municipal, amb la finalitat de desenvolupar nous processos, béns i serveis que aportin al benestar social.

Aquests recursos podrien suposar una forma de vertebrar el territori del terme municipal de Cerdanyola, i desenvolupar infraestructures a través de l'eix de la B30, però la ciutat ha tendit a viure d'esquenes a tots aquests actius i no ha tret profit del seu gran potencial. De fet, Cerdanyola no compta actualment amb un Pla de desenvolupament econòmic local, tot i que els instruments de planificació supralocals avalen, recolzen i impulsen el teixit econòmic desenvolupat a Cerdanyola.

Comerç

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Directiva 123/2006/CE
CC.AA. Catalunya
Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires.
Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials
Llei 3/1993, de 5 de març, de l'estatut del consumidor
Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior
Llei 47/2002, de reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista
Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya

Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials,
--

A nivell europeu, la norma de referència és la Directiva 123/2006/CE, que també es coneix com a Directiva de Serveis, per ser relativa als serveis del mercat intern.

La normativa de referència a nivell autonòmic és la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires. També s'ha de tenir present el Decret Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials; la Llei 3/1993, de 5 de març, de l'estatut del consumidor; el Decret legislatiu 1/1993, de 9 de març, sobre comerç interior; la Llei 47/2002, de reforma de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista; la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya; i la Llei 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials, que ha reforçat la disposició de que les implantacions comercials es facin fora dels nuclis urbans, i es fomenti el comerç de centralitat i de proximitat ubicat als centres urbans.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació

CC.AA. Catalunya

Plans territorials sectorials d'equipaments comercials (PTSEC)
--

Les disposicions de les lleis d'equipaments Comercials es desenvolupen a Plans territorials sectorials d'equipaments comercials (PTSEC), que estableixen les capacitats de creixement dels municipis catalans en mitjans i grans establiments alimentaris i en grans establiments no alimentaris. La oferta comercial es podria incrementar, sempre que els municipis desenvolupessin noves àrees residencials de més de 400 habitatges i redactessin un Programa d'orientació per als equipaments comercials (POEC).

Des de la Diputació de Barcelona, s'elaboren plans estratègics de turisme i de màrqueting turístic per als municipis, on s'inclou l'anàlisi de l'oferta de recursos, l'anàlisi de la viabilitat turística de recursos i/o productes o la confecció d'informes o anàlisis estadístiques.

c) Context local

El grau de marge a nivell local es veu condicionat per les polítiques públiques en matèria de comerç per la regulació i la planificació determinades per la Generalitat. En el cas concret de Cerdanyola, la configuració del teixit urbà de Cerdanyola no presenta una malla de petit comerç amb continuïtat sinó que els dos eixos comercials estan fragmentats per la via del

tren, el riu i es fragmenten a l'alçada del carrer Francesc Layret. En conseqüència les zones comercials no solen ser espais de passeig i la població tendeix a sortir del municipi per anar de botigues, ja que a més Cerdanyola està envoltada per una gran oferta de superfícies comercials, d'acord amb la norma legal 18/2005, de 27 de desembre, d'equipaments comercials.

El comerç està orientat a les primeres necessitats i escassegen els comerços tipus franquícia. Els mercats són un pol d'atracció per la compra de productes de primera necessitat, tot i haver patit anys de crisi i baixa inversió.

Actualment, Cerdanyola no té un pla local de comerç, tot i que disposa d'un elevat nombre d'establiments comercials per cada 1.000 habitants (12‰), la immensa majoria situats dins la trama urbana, però són establiments de superfície mitjana reduïdes (107m², el segon amb menor superfície per darrera de Badia del Vallès). I existeix la problemàtica de que l 16,44% dels locals es troben buits, una problemàtica que afecta sobretot al districte 2 Fontetes (21%) i molt poc al districte 3 Montflorit-Canaletes (2%). Per barris, en el de Bonasort (districte Centre) el 25% dels locals es troben tancats i a Quatre Cantons arriba al 32%.

Territori i sostenibilitat

En aquest àmbit es desenvolupa l'anàlisi de cinc subàmbits: urbanisme i planificació territorial, habitatge, mobilitat, sostenibilitat i medi ambient, metabolisme urbà.

Urbanisme i planificació territorial

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
CC.AA. Catalunya
Estatut
Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial
Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual s'aprova el Pla Territorial General de Catalunya.
Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives
Decret 142/2005, de 12 de juliol, del Reglament d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials
Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura.
Llei 7/1987, de 4 d'abril, de la conurbació de Barcelona
Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme
Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme
Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme
Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística.
Àrea Metropolitana de Barcelona
Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

L'ordenació del territori és una competència exclusiva del Govern de la Generalitat, com es recull a l'Estatut de Catalunya (2006). L'any 1983 es va aprovar la primera Llei de política territorial, encara vigent, en què es regulen els objectius d'aquesta matèria així com els instruments que s'hauran de redactar per assegurar-ne el compliment. Després, es va aprovar la Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual s'aprova el Pla Territorial General de Catalunya. A banda d'aquestes dues normes, també val destacar la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, art. 86, on es defineix la figura dels plans directors territorials; el Decret 142/2005, de 12 de juliol, del Reglament d'elaboració, tramitació i aprovació dels plans territorials parcials; i la Llei 12/2017, del 6 de juliol, de l'arquitectura.

Pel que fa a l'urbanisme, la normativa de referència és la Llei 7/1987, de 4 d'abril, de la conurbació de Barcelona; la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona; la Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme; i el Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Pla Territorial General de Catalunya (PTGC)
Pla Territorial Metropolità de Barcelona
Àrea Metropolitana de Barcelona
Pla director urbanístic metropolità (PDU)

El Pla Territorial General de Catalunya (PTGC) és la figura de rang superior del sistema de planificació territorial i actua com a marc de referència per a la resta de figures d'aquest sistema de planificació, que són els plans territorials parcials i els plans territorials sectorials. El PTGC estableix les pautes necessàries per a la coherència dels plans territorials parcials i els plans territorials sectorials que l'han de desenvolupar.

El Plans territorials parcials són una figura de planificació territorial derivada del PTGC, on s'estableix el model territorial dels àmbits funcionals amb un horitzó de 15-20 anys. S'elaboren sota criteris de planejament territorial, en coherència amb les determinacions del PTGC i amb interacció amb la planificació sectorial.

Els plans territorials sectorials són els plans amb incidència territorial que elaboren els departaments de la Generalitat. Dins de la planificació sectorial destaquen els sectors de la mobilitat, les infraestructures de transport (Pla Director d'Infraestructures 2021-2030), la planificació sectorial dels espais naturals, els plans de protecció civil i emergències, i els plans sectorials sobre canvi climàtic i energia sostenible. Els plans sectorials de cadascun d'aquests sectors s'analitzen a detall en aquest document en els apartats de cadascun dels àmbits corresponents.

També és necessari considerar el Pla territorial parcial que té incidència a Cerdanyola, que és el Pla Territorial Metropolità de Barcelona, que engloba les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental, i que va ser aprovat mitjançant l'Acord de Govern 77/2010 del 20 d'abril.

Pel que fa als instruments de planificació d'urbanisme, val la pena ressaltar la Llei 3/2012, de 22 de febrer, de modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, on es preveuen els Plans directors urbanístics (PDU). En el cas de Cerdanyola, s'ha de tenir present les directrius que s'estableixen al Pla director urbanístic metropolità (PDU), que va ser aprovat el 26 de març de 2019 per part del Consell metropolità, i que acaba de tancar un període d'informació pública i recollida d'aportacions i suggeriments (el 31 de gener de 2020).

D'acord amb l'art. 57 de l'esmentada llei, es despleguen també els plans d'ordenació urbanística municipal (POUM), que són els instruments d'ordenació urbanística integral del territori i abasten un terme municipal. Els POUMs fan referència, com a mínim, a: la classificació del sòl, amb la finalitat d'establir-ne el règim jurídic corresponent; la definició del model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic; la definició de l'estructura general de l'ordenació urbanística del territori i les pautes per fer-ne el desenvolupament; i la determinació de les circumstàncies que poden produir la seva modificació o revisió.

Per últim, la Diputació posa a disposició dels municipis, els Pla de resiliència dels serveis urbans i les infraestructures, que tenen com a objectiu proposar un sistema de seguiment de la resiliència amb l'objectiu, entre d'altres, de reduir els costos derivats dels impactes i identificar diferents mesures i actuacions relacionades amb inversions i/o models de gestió. Tanmateix, els Plans directors d'equipaments i espai públic, on s'analitza la xarxa d'equipaments i serveis municipals, i els carrers, places i altres espais públics, i s'elaboren directrius i estratègies de millora. I amb l'objectiu de millorar l'accessibilitat als entorns urbans i l'eliminació progressiva de les barreres arquitectòniques en algun o en tots els àmbits (via pública, edificis, transports i comunicació), s'ofereix també l'elaboració dels Plans d'accessibilitat.

Finalment, des de la Diputació també es desenvolupen els plans d'autoprotecció (PAU), que preveuen les emergències que es poden produir en centres, empreses i instal·lacions com a conseqüència de la seva activitat, i inclouen les mesures de resposta davant de situacions de risc, catàstrofes i calamitats públiques.

c) Context local

A Cerdanyola, la normativa d'urbanisme es desplega en el Pla director urbanístic del Centre Direccional de Cerdanyola del Vallès, on es proposa un model urbà complex, compacte i cohesionat, en el que interrelacionen els usos de base econòmica amb els residencials garantint així la diversitat dels interessos econòmics existents amb els residencials,

garantint la diversitat funcional. El desenvolupament d'aquest sector ja estava delimitat en el Pla General Metropolità de 1976, i es va idear com una nova centralitat urbana que exercís de contrapès de l'àrea central de Barcelona. Per tal de consolidar el Centre Direccional, el mes de juny de 2018 es va aprovar l'Avanç del nou PDU de l'àmbit, amb el propòsit d'ordenar al sector definitivament, desenvolupar el creixement residencial, integrar la nova ciutat a l'existent, tot compatibilitzant-ho amb les preexistències. L'Avanç de PDU establí tres possibles alternatives d'ordenació i es seleccionava aquella que presentava una millor connexió de la urbanització de l'àmbit amb la UAB i el Parc Tecnològic del Vallès, distribuïa de forma més equitativa els equipaments en el territori i respectava els requeriments ambientals de l'àmbit. Actualment, el PDU del Centre Direccional va finalitzar el període d'informació pública al desembre de 2019.

D'altra banda, les orientacions allotjades al PDU Metropolità seran les que permetran definir les directrius del futur POUM de Cerdanyola. Entre els objectius que conté el PDU metropolità, i que més afecten a Cerdanyola, destaquen: potenciar la capitalitat metropolitana, potenciar els valors de la matriu biofísica, millorar l'eficiència del metabolisme urbà i minimitzar els impactes ambientals, articular el territori a partir d'una estructura policèntrica, afavorir la cohesió social, incrementar la complexitat i habitabilitat urbana, i impulsar la competitivitat i sostenibilitat de l'economia metropolitana.

Per últim, cal esmentar que Cerdanyola no compta amb un Pla de resiliència dels serveis urbans i les infraestructures, i tampoc amb un Pla director d'equipaments i espai públic, ni Plans d'accessibilitat.

Habitatge

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat Espanyol
Constitució
Reial decret 106/2018, de 9 de març, pel qual es regula el Pla Estatal d'Habitatge 2018-2021
Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes
Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del mercat del lloguer d'habitatges
Reial Decret 233/2013, de 5 d'abril, pel qual es regula el Pla Estatal de foment del lloguer d'habitatges, la rehabilitació edificatòria, i la regeneració i renovació urbanes, 2013-2016.
CC.AA. Catalunya
Estatut

Decret llei 1/2020, del 21 de gener, pel qual es modifica el Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge
L'ORDRE GAH/142/2017, de 5 de juliol, per la qual s'aprova l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges
Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial
Decret 183/2016, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre els habitatges buits
Decret 141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat
Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'Habitatge
Àrea Metropolitana de Barcelona
Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

A l'àmbit estatal, la Constitució Espanyola, al seu article 47 determina que “Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per tal de fer efectiu aquest dret, i regularan la utilització del sòl d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació. La comunitat participarà en les plusvàlues que generi l'acció urbanística dels ens públics”. A més, la normativa de referència és el Reial decret 106/2018, de 9 de març, pel qual es regula el Pla Estatal d'Habitatge 2018-2021; la Llei 8/2013, de 26 de juny, de rehabilitació, regeneració i renovació urbanes; la Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del mercat del lloguer d'habitatges, i el Reial Decret 233/2013, de 5 d'abril, pel qual es regula el Pla Estatal de foment del lloguer d'habitatges, la rehabilitació edificatòria, i la regeneració i renovació urbanes, 2013-2016.

A la Comunitat Autònoma de Catalunya, l'Estatut del 2006 a l'article 26 es nodreix dels drets de les persones en l'àmbit de l'habitatge: “Les persones que no disposen dels recursos suficients tenen dret a accedir a un habitatge digne, per a la qual cosa els poders públics han d'establir per llei un sistema de mesures que garanteixi aquest dret, amb les condicions que determinen les lleis”. A banda de l'Estatut, convé subratllar altra legislació com per exemple: el Decret llei 1/2020, del 21 de gener, pel qual es modifica el Decret llei 17/2019, del 23 de desembre, de mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge; L'ORDRE GAH/142/2017, de 5 de juliol, per la qual s'aprova l'índex de referència de preus de lloguer d'habitatges; la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial; el Decret 183/2016, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre els habitatges buits; i el Decret

141/2012, de 30 d'octubre, pel qual es regulen les condicions mínimes d'habitabilitat dels habitatges i la cèdula d'habitabilitat.

La normativa de referència a Catalunya és la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'Habitatge, que regula els Plans Locals d'Habitatge i els defineix com l'instrument que determina la política municipal d'habitatge i el marc de les actuacions que podran concertar-se de forma preferent amb la Generalitat de Catalunya, amb una vigència de sis anys. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, doncs, els Plans Locals d'Habitatge adquireixen reconeixement legal.

En l'àmbit metropolità cal destacar l'aprovació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que incorpora les competències urbanístiques que permeten dissenyar l'àrea metropolitana de Barcelona.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Pla territorial sectorial d'habitatge
Àrea Metropolitana de Barcelona
Pla director urbanístic metropolità (PDU)

A Catalunya, es compta amb instruments de planificació com els següents, que condicionen les actuacions dels governs locals de la regió metropolitana i, en particular, les de Cerdanyola.

D'una banda, el projecte de decret pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'habitatge, mitjançant el qual es despleguen els articles 12.9, 73.1 i 75.1 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que té com a principal objectiu garantir que les noves generacions puguin accedir a un habitatge digne i adequat en termes de preu, localització, règim de tinença, superfície, i estat de conservació. D'aquest objectiu general, es desprenen uns altres objectius d'aquesta llei que també tenen incidència en el cas de Cerdanyola, com per exemple: garantir el compliment del mandat de solidaritat urbana en els municipis inclosos a les àrees de demanda residencial forta i acreditada; i incrementar el lloguer social fins el 5% dels habitatges principals.

D'una altra banda, hi trobem el Pla director urbanístic metropolità (PDU) que va ser aprovat el 26 de març de 2019 per part del Consell metropolità, i que acaba de tancar un període d'informació pública i recollida d'aportacions i suggeriments (el 31 de gener de 2020). Entre

els objectius que conté, els que més afecten a Cerdanyola són: potenciar la capitalitat metropolitana, potenciar els valors de la matriu biofísica, millorar l'eficiència del metabolisme urbà i minimitzar els impactes ambientals, articular el territori a partir d'una estructura policèntrica, afavorir la cohesió social, incrementar la complexitat i habitabilitat urbana, i impulsar la competitivitat i sostenibilitat de l'economia metropolitana.

c) Context local

D'aquest marc normatiu, i en concret de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'Habitatge, es desplega la necessitat d'elaborar un Pla Local d'Habitatge que regeixi la política d'habitatge als municipis; però que, en el cas de Cerdanyola, tot i que està elaborant actualment, encara no està aprovat.

El PLH de Cerdanyola ha d'esser un instrument que permeti abordar, les dificultats d'accés al mercat lliure de Cerdanyola a causa dels preus; i orientar les polítiques en altres qüestions puntuals recollides a la diagnosi com, per exemple, l'existència de la UAB en aquest terme municipal, i les implicacions que això pot suposar en les dinàmiques del mercat immobiliari local; la manca un parc d'habitatge públic a preu assequible i existeix una llista d'espera de cinc anys per a poder accedir a un habitatge de protecció oficial; l'existència de habitatges buits (aproximadament uns 1200); i la presència del Centre Direccional.

I també ha d'incorporar propostes per a vehicular dels grans objectius del Pla territorial sectorial d'habitatge, com pot ser l'increment del lloguer social fins el 5% dels habitatges principals.

Mobilitat

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Tractat de la Unió Europea
Tractat de Funcionament de la Unió Europea
Estat Espanyol
Constitució
Reial Decret 1544/2007, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a l'accés i utilització de les maneres de transport per a persones amb discapacitat
CC.AA. Catalunya

Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat
Decrets com el 362/2006, de 3 d'octubre, pel qual s'aproven les Directrius Nacionals de Mobilitat
Decret 466/2004, de 28 de desembre, relatiu a determinats instruments de planificació de la mobilitat i al Consell de la Mobilitat
Àrea Metropolitana de Barcelona
Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

A nivell comunitari, la normativa de referència en termes de mobilitat és el Tractat de la Unió Europea i el Tractat de Funcionament de la Unió Europea.

En l'àmbit estatal, cal destacar l'entrada en vigència a l'any 2007, del Reial Decret 1544/2007, pel qual es regulen les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació per a l'accés i utilització de les maneres de transport per a persones amb discapacitat.

A la Comunitat Autònoma de Catalunya, s'ha de tenir en compte alguns decrets com el 362/2006, de 3 d'octubre, pel qual s'aproven les Directrius Nacionals de Mobilitat, i el decret 466/2004, de 28 de desembre, relatiu a determinats instruments de planificació de la mobilitat i al Consell de la Mobilitat; però en tot cas la normativa de referència en aquest sector de la mobilitat és la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat. D'acord amb el que preveu aquesta llei, s'ha d'elaborar plans locals de mobilitat urbana sostenible, com documents bàsics per a la configuració d'estratègies de mobilitat sostenible als municipis de Catalunya, que han d'estar d'adequades als criteris i orientacions establertes en el Pla Director de Mobilitat de la Regió Metropolitana de Barcelona.

En l'àmbit metropolità, cal destacar l'aprovació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que incorpora les competències del transport metropolità.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Pla territorial sectorial d'habitatge
Pla Director d'Infraestructures 2021-2030
Pla d'Acció local per a la Millora de la Qualitat de l'Aire (PAMQA)
Pla de Mobilitat Urbana de Barcelona 2019-2024
Pla específic de mobilitat del Vallès (PEMV)
Àrea Metropolitana de Barcelona
Pla Metropolità de Mobilitat Urbana de l'àrea metropolitana de Barcelona (PMMU)
Municipi
Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS)

Pel que fa als instruments de planificació vigents, cal recalcar l'existència dels següents. El Pla Director de Mobilitat de la Regió Metropolitana de Barcelona (pdM) 2020-2025, que és l'instrument per planificar la mobilitat del Sistema Integrat de Mobilitat Metropolitana de Barcelona (SIMMB), considerant tots els modes de transport que en formen part, tant de persones com de mercaderies. Aquest es va construir articulant-se amb el Pla Director d'Infraestructures 2021-2030, el Pla d'Acció local per a la Millora de la Qualitat de l'Aire (PAMQA), el Pla de Mobilitat Urbana de Barcelona 2019-2024, i també preveu la coordinació amb plans que van sortir posteriorment com el Pla Metropolità de Mobilitat Urbana de l'àrea metropolitana de Barcelona (PMMU) i plans específics de mobilitat com el del Vallès (PEMV).

El PMMU 2019-2024 és un pla estratègic i d'actuació sobre mobilitat en l'àmbit metropolità, i el marc de referència dels plans de mobilitat urbana sostenible dels municipis metropolitans. La seva elaboració està establerta per la Llei de la mobilitat i, també, pel procés d'Avaluació ambiental estratègica ordinària (AAE), definit en la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental⁵. El PMMU estableix la voluntat de donar rellevància a l'execució dels projectes d'integració urbana del nus del Vallès a Cerdanyola i Barberà, i de la C-58 a Cerdanyola i Ripollet.

Finalment, val la pena considerar el Pla específic de mobilitat del Vallès (PEMV), que està en fase d'informació pública, i que té com a objectiu principal l'anàlisi de la mobilitat al Vallès Oriental i Occidental per tal d'oferir un sistema de transport col·lectiu competitiu, prestant especial atenció a la xarxa d'autobusos interurbans, a la xarxa ferroviària (existent i planificada), i al sistema d'intercanviadors. Aquest pla, a més dels anteriors, coincideix en el territori amb altres instruments de planificació com el Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026 i el Pla de Transport de Viatgers 2015-2020.

c) Context local

D'acord amb la Llei 9/2003, l'elaboració i aprovació dels Plans de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS) és obligatòria en el cas de Cerdanyola, i s'ha de fer en el marc dels instruments de planificació supralocals existents i que afecten a aquest municipi que, en aquest cas, són els esmentats en l'apartat anterior. Actualment, a Cerdanyola es compta amb el Pla de Mobilitat urbana sostenible 2019-2024.

---

⁵ Aquesta llei estatal transposa en l'ordenament jurídic de l'Estat Espanyol la directiva 2001/42/CE, de 27 de juny de 2001, relativa a l'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient i la població.

Aquest marc normatiu referencial és d'especial importància per Cerdanyola, tenint en compte les problemàtiques particulars que l'afecten en aquest àmbit, n'és un exemple, la congestió d'infraestructures viàries primàries (C-58 i AP-7) que col·lapsa el viari urbà (perquè passa a usar-se com a bypass). També cal tenir present algunes altres dinàmiques, com els desplaçaments per motius de compres cap als centres comercials de l'entorn; la manca de polítiques de desplegament de carrils bici i camins escolars i de disminució de la presència de vehicles a la via pública; els desplaçaments en transport privat cap a Barcelona (55%), Sabadell i Sant Cugat del Vallès (80%) i Barberà del Vallès i Terrassa (95%); la utilització del tren majoritària entre els modes de transport públic més utilitzats; i el desplaçament del 80% dels residents que estudien cicles formatius de grau mitjà i superior cap a altres ciutats; entre d'altres.

Sostenibilitat i medi ambient

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Conveni sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient
Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.
Estat Espanyol
Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat
Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.
CC.AA. Catalunya
Decret 226/2006, de 23 de maig, pel qual es declaren zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric diversos municipis
Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera
Decret 248/2018, de 20 de novembre, de la Comissió del Fons per a la Protecció de l'Ambient Atmosfèric
Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric
Decret 150/2019, de 3 de juliol, d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient.
Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats
Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables
Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.
Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.
Àrea Metropolitana de Barcelona

Al dret de la Unió Europea, es compta amb el Conveni sobre l'accés a la informació, la participació del públic en la presa de decisions i l'accés a la justícia en matèria de medi ambient; i al dret espanyol, la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

La normativa sectorial a Catalunya es desenvolupa de forma específica en diferents àmbits. Pel que fa a l'aspecte atmosfèric, cal destacar el Decret 226/2006, de 23 de maig, pel qual es declaren zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric diversos municipis de les comarques del Barcelonès, el Vallès Oriental, el Vallès Occidental i el Baix Llobregat per al contaminant diòxid de nitrogen i per a les partícules; el Decret 139/2018, de 3 de juliol, sobre els règims d'intervenció ambiental atmosfèrica dels establiments on es desenvolupin activitats potencialment contaminants de l'atmosfera; el Decret 248/2018, de 20 de novembre, de la Comissió del Fons per a la Protecció de l'Ambient Atmosfèric; la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric; i el Decret 150/2019, de 3 de juliol, d'atribució de competències sancionadores derivades de l'aplicació de la normativa bàsica estatal en matèria de medi ambient.

En relació a la prevenció i control ambiental de les activitats, destaca la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats; i el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Sobre el canvi climàtic, la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic.

Pel que fa al patrimoni natural i biodiversitat, a nivell europeu, la Directiva 92/43/CEE, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, preveu la creació d'una xarxa ecològica europea de zones especials de conservació: la xarxa Natura 2000. A nivell estatal, la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat; i a nivell autonòmic la normativa de referència és la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Finalment, cal esmentar que cal destacar l'aprovació de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que estableix a l'article 14.E.a), les següents funcions per a l'AMB en matèria de medi ambient: "la coordinació i la formulació d'un Pla d'actuació

metropolità per a la protecció del medi ambient, la salut i la biodiversitat, i de mesures de lluita contra el canvi climàtic, i la formulació d'una Agenda 21 metropolitana”.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA. Catalunya
Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya
Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020 (PECAC)
Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic 2013-2020
Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN)
Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya i el seu Programa de mesures.
Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola (PEPCo)
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat)
Àrea Metropolitana de Barcelona
Pla clima i energia 2030 de l'AMB
Pla de Sostenibilitat de l'AMB (PSAMB) 2014-2020

De forma general, s'ha de considerar el Pla clima i energia 2030 de l'AMB, que suposa un full de ruta en matèria de canvi climàtic i transició energètica fins a l'any 2030; i que incorpora tres estratègies de lluita contra el canvi climàtic: l'estratègia de gestió del carboni, el full de ruta per a la transició energètica i el pla d'adaptació al canvi climàtic.

També s'ha de tenir present el Pla de Sostenibilitat de l'AMB (PSAMB) 2014-2020, que és on s'allotgen les línies estratègiques d'actuació, mesures i accions concretes a desenvolupar per a garantir la sostenibilitat ambiental tant en el territori metropolità, com en els municipis que en formen part. El PSAMB constitueix, doncs, el desenvolupament de les funcions establertes a l'article 14 de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, en matèria de medi ambient.

I altres plans sectorials com: l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya, aprovar al 2018, i que defineix el full de ruta de les polítiques de conservació de la natura a Catalunya fins el 2030; el Pla d'actuació per a la millora de la qualitat de l'aire a les zones de protecció especial de l'ambient atmosfèric, que té com a finalitat assolir els nivells de qualitat de l'aire per a les partícules de diàmetre inferior a 10 micres (PM10) i el diòxid de nitrogen (NO2) als nivells que determina la legislació europea; el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020 (PECAC), i l'Estratègia catalana d'adaptació al canvi climàtic 2013-2020; i, finalment, el Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya i el seu Programa de mesures.

El Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat per Decret 328/1992, de 14 de desembre, de la Generalitat de Catalunya, desenvolupa la previsió del capítol III de la Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals.

Considerant que gran part del terme municipal de Cerdanyola del Vallès està ocupat pel Parc Natural de Collserola, la major superfície del qual és de bosc, és necessari tenir en compte els següents instruments de planificació. En primer lloc, el Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural del Parc de Collserola (PEPCo), que té com a objectius la preservació dels recursos naturals i de l'equilibri ecològic -que cal conservar, pel paper físic, social i ambiental que tenen per ells mateixos i en relació amb les ciutats de l'entorn-, així com el desenvolupament d'un Parc que suporti una part important i qualitativament diferent de les activitats de lleure dels ciutadans, recollint la tradicional utilització de la serra de Collserola com a espai d'esbarjo.

També està en tràmit a la Generalitat per a la seva aprovació definitiva el Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola (PEPNat).

Des de la Diputació també s'ofereix als governs locals, plans d'acció municipal relacionats amb la mitigació i l'adaptació municipal al canvi climàtic i als seus impactes (plans d'acció per a l'energia sostenible i el clima, PAESC), i l'adaptació de polítiques climàtiques locals als reptes derivats del Nou Pacte. A més, amb l'objectiu de millorar la qualitat i la gestió del verd urbà del municipi, des de la Diputació donen suport amb l'elaboració de Plans director del verd urbà, com un instrument de planificació amb la finalitat de diagnosticar l'estat actual i planificar el futur dels espais verds i l'arbrat viari.

c) Context local

Al 2009 es va posar en marxa a Cerdanyola, el Pla d'Acció per l'Energia Sostenible (PAES). En l'actualitat però, no existeix cap pla local que abordi les temàtiques esmentades als apartats anteriors en relació a la sostenibilitat i el medi ambient, i l'instrument de planificació que regula és el PSAMB.

Des de lo local, però s'haurien d'impulsar propostes en relació a, per exemple: la concentració per sobre dels 30 µg/m³ a les àrees urbanes properes a la AP-7 i la C-58; els nivells de contaminació atmosfèrica superiors als permessos en el campus de la UAB, el barri de Serraparera, el polígon de La Clota i Can Mitjans i part del barri de la Carretera de Barcelona, provocats pel corredor de l'AP-7; i la superació dels lílindars recomanats per l'OMS de concentració mitjana de partícules PM₁₀, superant els 25 µg/m³, en tot el

municipi de Cerdanyola del Vallès. Per descomptat, les propostes desenvolupades per aquestes problemàtiques locals haurien d'estar en consonància amb el marc normatiu i les disposicions contemplades als instruments de planificació supralocals analitzats a l'apartat anterior.

Metabolisme urbà

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Unió Europea
Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre residus
Directiva (UE) 2018/852 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i residus d'envasos
Directiva (UE) 2018/850 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 1999/31 /CE relativa a l'abocament de residus.
Estat Espanyol
Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminat
CC.AA. Catalunya
Decret 16/2010, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals
Decret 87/2010, de 29 de juny pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGREMIC)
Decret 88/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus industrials de Catalunya (PROGRIC)
Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC)
Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de residus

A la normativa europea, va la pena destacar la Directiva 2008/98/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, sobre residus i per la qual es deroguen determinades Directives; la Directiva (UE) 2018/852 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 94/62/CE relativa als envasos i residus d'envasos; i la Directiva (UE) 2018/850 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, per la qual es modifica la Directiva 1999/31 /CE relativa a l'abocament de residus.

A l'àmbit de l'Estat espanyol, la normativa de referència és la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats.

Al dret de Catalunya, cal preveure la següent normativa de referència: Decret 16/2010, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Pla territorial sectorial d'infraestructures de gestió de residus municipals; el Decret 87/2010, de 29 de juny pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGREMIC) i es regula el procediment de distribució de la recaptació dels cànon sobre la disposició del rebuig dels residus municipals; el Decret 88/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus industrials de Catalunya (PROGRIC) i es modifica el Decret 93/1999, de 6 d'abril, sobre procediments de gestió de residus; el Decret 89/2010, de 29 de juny, pel qual s'aprova el Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC), es regula la producció i gestió dels residus de la construcció i demolició, i el cànon sobre la deposició controlada dels residus de la construcció; i el Decret Legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de residus. Segons l'art. 42 d'aquest Text Refós de la Llei reguladora de residus, les competències i funcions dels municipis són:

1. La gestió dels residus municipals és una competència pròpia del municipi.
2. El municipi, independentment o associadament, ha de prestar, com a mínim, el servei de recollida selectiva, de transport, de valorització i de disposició del rebuig dels residus municipals.
3. El municipi ha de gestionar el servei a què fa referència l'apartat 2 segons les determinacions bàsiques següents:
  - a) L'ajuntament adquireix la propietat dels residus sempre que li siguin lliurats per a la recollida en les condicions establertes per la normativa municipal aplicable.
  - b) L'ajuntament ha de promoure la valorització dels residus en el marc del programa general i el programa de gestió de residus municipals formulats per la Generalitat.
  - c) L'ajuntament ha de prendre les mesures necessàries per garantir que en les operacions de gestió del servei es compleixen els objectius especificats per l'article 2.
4. Sens perjudici del que disposen els apartats 1, 2 i 3, els ens locals competents poden obligar les persones posseïdores de residus que, per llurs característiques, esdevinguin perillosos, o difícils de recollir, transportar, valoritzar o tractar, a gestionar-los per si mateixes o a adoptar les mesures necessàries per a facilitar-ne la gestió. Els ens locals han de fonamentar les obligacions que derivin d'aquest apartat en raons justificades i basades

en les característiques dels residus i en la incidència que tenen sobre els serveis municipals, la via pública o el medi ambient.

Els ajuntaments han d'exercir les competències de programació, planificació, ordenació i execució en matèria de gestió de residus dels residus municipals d'acord amb el Programa de gestió de residus municipals de Catalunya, que, en tot cas, ha de garantir l'autonomia local per prestar els serveis de gestió de residus municipals sota la seva responsabilitat.

En l'àmbit comarcal del Vallès, es compta amb els Estatuts del Consorci per a la Gestió de Residus del Vallès Occidental.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
Unió Europea
Comunicació de la Comissió de 3 de Març de 2010 al parlament europeu, al Consell, al Comitè econòmic i social europeu i al Comitè de les regions; "Cap a una economia circular: un programa de zero residus per a Europa"
Estratègia Europa 2020
Estratègia temàtica sobre la prevenció i reciclatge de residus
CC.AA Catalunya
Programa general de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2013-2020 PRECAT20
Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2013-2020 PINFRECAT20
Àrea Metropolitana de Barcelona
Programa Metropolità de Prevenció i Gestió de Recursos i Residus Municipals (2019-2025)
Comarca
Pla de Gestió dels Residus i Recursos del Vallès Occidental 2016-2020

A la Unió Europea, cal ressaltar Comunicació de la Comissió de 3 de Març de 2010 al parlament europeu, al Consell, al Comitè econòmic i social europeu i al Comitè de les regions; "Cap a una economia circular: un programa de zero residus per a Europa"; i l'Estratègia Europa 2020, per assolir un creixement intel·ligent, sostenible e integrador. Tanmateix, l'Estratègia temàtica sobre la prevenció i reciclatge de residus (Comunicació de la Comissió del 21 de desembre de 2005).

A l'àmbit autonòmic, existeix el Programa general de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2013-2020 PRECAT20 i el Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya 2013-2020 PINFRECAT20. També el Programa

Metropolità de Prevenció i Gestió de Recursos i Residus Municipals (2019-2025), i el Pla de Gestió dels Residus i Recursos del Vallès Occidental 2016-2020, que defineix les accions de prevenció i gestió dels residus municipals pels propers anys, adaptant la planificació a la que s'està fent a nivell de Catalunya, prioritzant la prevenció de residus, aconseguint una planificació de consens a la comarca i desenvolupant una estratègia comarcal i local en la gestió dels residus municipals.

La Diputació de Barcelona ofereix Plans de prevenció de residus, en el marc de la línia de treball de suport a la Innovació en la reducció dels residus centrat en l'economia circular i la sostenibilitat.

c) Context local

A nivell comarcal no existeix cap normativa relacionada amb la gestió de residus; en aquest sentit, cada municipi estableix mitjançant ordenança la reglamentació necessària en cada cas, en el marc de les disposicions normatives i dels instruments de planificació vigents. D'aquests últims, els que tenen una repercussió directa a Cerdanyola són el Programa Metropolità de Prevenció i Gestió de Recursos i Residus Municipals (2019-2025), i el Pla de Gestió dels Residus i Recursos del Vallès Occidental 2016-2020.

En l'actualitat, si bé Cerdanyola és el municipi que més residus per habitant genera, tot i presentar una lleugera disminució de la generació de residus entre 2010 (1,3kg/habitant/dia) a 2017 (1,2kg), en comparació als municipis analitzats a la diagnosi; no té un pla local de prevenció i gestió dels residus.

Els residus es recullen de manera selectiva el 35,3% dels residus generats, un percentatge que disminueix des de 2014, i que es situa per darrera de Sant Cugat del Vallès (45%), Montcada i Reixac (44,3%), Ripollet (36,1%) i Rubí (35,5%).

Pel que fa al consum domèstic d'aigua, Cerdanyola del Vallès és el segon municipi respecte els conjunt dels analitzats i es situa per sobre la mitjana de l'AMB (106 litres/habitant/dia). I també el segon en consum d'energia elèctrica domèstica. Per sectors, el domèstic ha disminuït el seu consum en 6 punts percentuals i l'industrial en 3 punts, però el sector terciari ha augmentat en 12 punts.

Socioeducatiu i cultural

En aquest àmbit s'exploren els següents subàmbits: educació, cultura i esport.

Educació

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat Espanyol
Constitució
Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació
Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional
Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació
CC.AA. Catalunya
Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació
Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals
Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència de Catalunya

A nivell de l'Estat espanyol, el marc referencial en l'àmbit educatiu és la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació; la Llei orgànica 5/2002, de 19 de juny, de les qualificacions i de la formació professional; i la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació.

Al dret de Catalunya, l'Estatut d'Autonomia determina que totes les persones tenen dret a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. A banda de l'Estatut, la normativa de referència és la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació. Però també val la pena destacar les següents: la Llei 10/2015, del 19 de juny, de formació i qualificació professionals; i els decrets d'ordenació que existeixen dels diferents ensenyaments (educació primària, secundària obligatòria, batxillerat, etc.)

Tot i que a Catalunya, l'educació de la primera i petita infància no té un caràcter ni obligatori ni gratuït entre els 0-2 anys, a pesar d'això, la Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència de Catalunya, estableix que les administracions públiques han de crear serveis educatius per als infants d'entre 0 i 3 anys i les seves famílies (article 48).

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA Catalunya
Pla d'Educació Digital de Catalunya 2020-2025

Pla per a la igualtat de gènere en el sistema educatiu
Plans educatius d'entorn 0-20.
Pacte contra la segregació escolar a Catalunya: Un compromís per a l'èxit educatiu

Cal destacar la vigència dels següents quatre instruments de planificació:

En primer lloc, el Pla d'Educació Digital de Catalunya 2020-2025, que té com a objectiu aconseguir que els alumnes siguin tecnològicament competents, amb la finalitat de donar resposta als reptes socials i tecnològics de la societat actual durant els propers cinc anys.

En segon lloc, el Pla per a la igualtat de gènere en el sistema educatiu, va ser aprovat per Acord de Govern de 20 de gener 2015, i dona resposta al marc normatiu en matèria d'educació, igualtat i prevenció de violència masclista. Entre els seus objectius principals, destaca d'una banda, la incorporació de la perspectiva de gènere i la igualtat real i efectiva dels homes i les dones en les polítiques educatives, i d'altra banda, la promoció de la coeducació.

En tercer lloc, els Plans educatius d'entorn 0-20 (PEE 0-20), que tenen la finalitat de promoure la implicació dels centres educatius en el pilotatge dels plans educatius d'entorn 0-20. En aquest sentit, els centres educatius, es tornen actors claus com a punt d'articulació i palanca de l'acció de la xarxa educativa. Algunes de les accions que inclouen són: l'ampliació dels àmbits d'atenció dels PEE més enllà dels ensenyaments obligatoris, l'orientació educativa d'àmbit comunitari, la construcció d'itineraris formatius personalitzats que vinculin aprenentatges formals i no formals, i l'impuls de la corresponsabilitat entre l'escola i la família.

I, per últim, el Pacte contra la segregació escolar a Catalunya: Un compromís per a l'èxit educatiu. És un document elaborat des del Síndic de Greuges, que té com a meta combatre la segregació escolar amb la corresponsabilitat de tots els agents educatius. Aquest document és d'especial importància tenint en compte la situació local de Cerdanyola, com s'analitzarà en el següent apartat.

Finalment, per tenir en compte un ventall més ampli d'instruments, des de la Diputació de Barcelona s'ofereixen actuacions de planificació escolar mitjançant mesures de lluita contra la segregació escolar i instruments per reforçar l'equitat en l'accés a l'escola, als municipis de la província.

c) Context local

A nivell local, el Projecte Educatiu de Ciutat ha esdevingut un full de ruta assumit políticament i que ha aconseguit la participació transversal dels serveis municipals. Cerdanyola es va adherir al “Manifest de ciutats compromeses amb el desenvolupament de projectes educatius de ciutat”, de l’any 2004, i hi va impulsar l’elaboració del seu propi projecte educatiu de ciutat, que va ser aprovat per unanimitat en el Ple Municipal al 2013.

Malgrat això, encara queden alguns reptes pendents, com ara la manca d’una distribució equilibrada de l’alumnat. Tot i que Cerdanyola del Vallès és una de les administracions locals signatàries del Pacte contra la segregació escolar, del Síndic, la realitat local és que no gaudeix d’una distribució equilibrada de l’alumnat, fet que produeix certa estigmatització d’algunes escoles, al no fer prevaldre criteris de proximitat per evitar la segregació escolar i fomentar l’heterogeneïtat econòmica.

Un altre dels reptes educatius és la limitada oferta formativa dels cicles respecte a la varietat d’àmbits (comerç i administració d’empreses, activitats físiquesportives i construcció), però també en el número total de places. Així, l’IDESCAT ofereix l’Estadística de la mobilitat obligada per raó d’estudis no universitaris. En aquesta, s’evidencia que a Cerdanyola hi ha més alumnes de FP (tant CFGM com CFGS, 450 i 550 respectivament) que places de FP (només 195 de CFGM i 380 de CFGS); aquest dèficit es cobreix amb el gran número d’alumnat que estudia fora del municipi.

Un altre repte és la manca de vinculació entre les entitats i institucions educatives del municipi amb la UAB.

Finalment, cal esmentar que pel que fa a la dotació d’escoles bressols, aquesta és adequada, tenint en compte que té onze escoles bressols, tot i que amb una dotació inferior a municipis veïns d’escoles bressol. Actualment, però, el debat a la ciutat és sobre la necessitat de remunicipalitzar aquest servei, tenint en compte rol dels municipis en la planificació en l’educació infantil de 1r cicle, d’acord amb la Llei 14/2010, dels drets i les oportunitats en la infància i l’adolescència de Catalunya.

Cultura

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat Espanyol
Constitució

CC.AA. Catalunya
Decret 9/2017, de 31 de gener, del Sistema Públic d'Equipaments Escènics i Musicals de Catalunya
Decret 195/2010, de 14 de desembre, de la Xarxa Pública de Centres i Espais d'Arts Visuals de Catalunya.
Decret 124/1999, de 4 de maig, sobre els serveis i el personal del Sistema de Lectura Pública de Catalunya
Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya.
Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema
Decret 267/1999, de 28 de setembre, sobre règim administratiu de la cinematografia i l'audiovisual
Decret 392/1996, de 12 de desembre, pel qual es modifica el Decret 73/1995, de 7 de març, pel qual es regula la declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural
Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural
Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus. I en patrimoni, el Decret 75/2009, de 12 de maig, de la garantia de la Generalitat per a obres d'interès cultural rellevant
Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya
Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

La Constitució espanyola, en l'art. 44 estableix que:

- “1. Els poders públics promouran i tutelaran l'accés a la cultura, a la qual tothom té dret.
2. Els poders públics promouran la ciència i la investigació científica i tècnica en benefici de l'interès general.”

Entre les matèries que són competència de les Comunitats Autònomes estan (art. 148): l'artesania (art. 148.14), els museus, biblioteques i conservatoris de música d'interès per a la Comunitat Autònoma (art. 148.15), el patrimoni monumental (art. 148.16), el foment de la cultura, de la investigació i, en el seu cas, de l'ensenyament de la llengua de la Comunitat Autònoma (art. 148. 17).

En l'àmbit autonòmic, les disposicions legals de referència per les quals es regulen les matèries en què el Departament de Cultura té competència, està dividida per sectors. En les arts escèniques i musicals: el Decret 9/2017, de 31 de gener, del Sistema Públic d'Equipaments Escènics i Musicals de Catalunya i el Decret 195/2010, de 14 de desembre, de la Xarxa Pública de Centres i Espais d'Arts Visuals de Catalunya. En les biblioteques: el Decret 124/1999, de 4 de maig, sobre els serveis i el personal del Sistema de Lectura Pública de Catalunya, i la Llei 4/1993, de 18 de març, del sistema bibliotecari de Catalunya. En cinema i audiovisuals: la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, i el Decret 267/1999,

de 28 de setembre, sobre règim administratiu de la cinematografia i l'audiovisual. En cultura popular i associacionisme: el Decret 392/1996, de 12 de desembre, pel qual es modifica el Decret 73/1995, de 7 de març, pel qual es regula la declaració d'associacions i fundacions d'interès cultural; i la Llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural. En museus: la Llei 17/1990, de 2 de novembre, de museus. I en patrimoni: el Decret 75/2009, de 12 de maig, de la garantia de la Generalitat per a obres d'interès cultural rellevant; el Decret 389/2006, de 17 d'octubre, del patrimoni festiu de Catalunya; i la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.

El Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, en el seu article 66 atorga als municipis les competències en: “n) Les activitats i les instal·lacions culturals i esportives, l'ocupació del lleure, el turisme”.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
CC.AA Catalunya
Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya (PECCat 2010-20)
Pla Estratègic de la Cultura 2011-2021

En relació als instruments de planificació, cal destacar dos: d'una banda, el Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya (PECCat 2010-20), que és una eina legal d'ordenació i planificació del Sistema Cultural Públic de Catalunya que neix com a resposta global dels dèficits detectats en matèria d'equipaments culturals; i de l'altra, el Pla Estratègic de la Cultura 2011-2021, que traça les polítiques culturals de Catalunya fins al 2021 amb l'objectiu d'atorgar a la cultura la màxima centralitat en la societat.

La Diputació de Barcelona presta als ajuntaments de la província de Barcelona, Plans per al desenvolupament cultural local, amb el propòsit de donar suport als projectes de desenvolupament de les polítiques culturals dels ens locals de la província de Barcelona.

c) Context local

Tot i ser competència municipal, d'acord a l'article 66.n) del Decret legislatiu 2/2003, des de fa anys a Cerdanyola no s'han desenvolupat plans en l'àmbit cultural; i hi manca una valorització i reactivació del patrimoni municipal, tant humà, natural com arquitectònic.

Els equipaments culturals, creats als anys vuitanta, presenten una manca d'inversió en manteniment. Cal definir com millorar la dotació dels espais culturals: la construcció d'un nou auditori cultural o remodelar l'existent Ateneu.

Resta obert el debat sobre la dotació de la xarxa d'equipaments culturals, alguns presenten saturació i manquen equipaments de mida mitjana i polivalents. En aquest sentit és prioritari l'elaboració d'un Pla d'Equipaments, on s'allotgin de forma general, les directius del Pla d'Equipaments Culturals de Catalunya. En termes d'espai, Cerdanyola del Vallès és el penúltim municipi amb menys dotació d'equipaments culturals: 174,68m² de sòl d'equipaments de lleure cultural i social per cada mil habitants. Falten espais d'oci destinats a la música en viu i cal afrontar el tancament dels cinemes, que com a equipament privat ha actuat d'atractor a nivell supramunicipal.

Pel que fa a les biblioteques, Cerdanyola del Vallès disposa actualment d'una biblioteca de titularitat municipal amb una superfície útil de 3.166m². Tot i ser un únic equipament és el segon municipi amb més superfície útil, darrere de Rubí. Cerdanyola del Vallès se situa en una posició mitja amb 54,85 m² de biblioteca per cada 1.000 habitants. És el municipi que registra una major proporció d'usuaris inscrits respecte la població total, un 53% del total, potser a causa de la presència de la UAB i als estudiants que resideixen al municipi durant el curs.

Esport

a) Normativa de referència

Normativa reguladora general i sectorial
Estat Espanyol
Constitució
Llei 10/1990, de l'esport.
CC.AA. Catalunya
Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport
Decret 337/2002, de 3 de desembre, sobre l'alt rendiment esportiu
Decret 130/2002, de 30 d'abril, de la Comissió Antidopatge de Catalunya i de la Comissió per a la Protecció de la Salut de l'Esportista de Catalunya
Decret 95/2005, de 31 de maig, pel qual s'aprova el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya
Decret 56/2003, de 20 de febrer, pel qual es regulen les activitats fisicoesportives en el medi natural

La Constitució espanyola preveu el que els poders públics fomentin l'educació física i l'esport. (art. 43.3). I atorga a les Comunitats Autònomes la següent competència exclusiva:

- Promoció de l'esport i de d'adequada utilització de l'oci. (art.148.1.19).

En la normativa específica d'esport en l'àmbit estatal cal donar rellevància a la Llei de l'Esport, la Llei 10/1990.

La normativa reguladora local atorga als ajuntaments les competències de la promoció de l'esport, les instal·lacions esportives i el lleure (art. 66 i 67 del Decret legislatiu 2/2003).

I en l'àmbit autonòmic, destaquen el Decret legislatiu 1/2000, de 31 de juliol, pel qual s'aprova el Text únic de la Llei de l'esport; el Decret 337/2002, de 3 de desembre, sobre l'alt rendiment esportiu; el Decret 130/2002, de 30 d'abril, de la Comissió Antidopatge de Catalunya i de la Comissió per a la Protecció de la Salut de l'Esportista de Catalunya; Decret 95/2005, de 31 de maig, pel qual s'aprova el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya; el Decret 56/2003, de 20 de febrer, pel qual es regulen les activitats fisicoesportives en el medi natural; la Llei 11/2009, Reguladora d'Espectacles Públics i d'Activitats Recreatives.

b) Instruments de planificació

Instruments de Planificació
Unió Europea
Estratègia mundial sobre règim alimentari, activitat física i salut i les recomanacions mundials sobre activitat física de l'Organització Mundial de la Salut (2004).
CC.AA Catalunya
Pla Director d'Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya (PIEC), el Pla Estratègic de l'Esport Escolar de Catalunya (PEEC) 2013-2020
Pla Estratègic de l'Esport Universitari de Catalunya (PEEUC) 2013-2020
Pla Nacional de Promoció de l'Activitat Física (PNPAF).

A nivell internacional, s'ha de considerar l'estratègia mundial sobre règim alimentari, activitat física i salut i les recomanacions mundials sobre activitat física de l'Organització Mundial de la Salut (2004).

A Catalunya, cal destacar el Pla Director d'Instal·lacions i Equipaments Esportius de Catalunya (PIEC), el Pla Estratègic de l'Esport Escolar de Catalunya (PEEC) 2013-2020, el Pla Estratègic de l'Esport Universitari de Catalunya (PEEUC) 2013-2020, i el Pla Nacional de Promoció de l'Activitat Física (PNPAF).

c) Context local

Cerdanyola presenta un nivell esportiu alt i un gran nombre d'entitats esportives, fet que resulta en un ús molt intensiu de les instal·lacions esportives, que no sempre poden absorbir la demanda.

Tot i ser competència municipal, com s'ha esmentat en l'apartat anterior, a Cerdanyola manca un pla d'equipaments esportius , on s'integri la xarxa d'equipaments esportius i es planifiqui la dotació necessària de nous equipaments en funció del volum de població i les activitats que s'hi desenvolupen.

Actualment, Cerdanyola del Vallès compta amb 878,06m² per cada mil habitants d'equipaments esportius, essent l'últim municipi en dotació.

Taula resum de plans locals

Aquest capítol presenta, en la següent taula, els plans locals més habituals, per àmbits i subàmbits, i identifica si existeixen o no al municipi de Cerdanyola.

Taula 2. Resum de plans locals

Àmbit	Subàmbit	Plans locals habituals	Existència a Cerdanyola
GOVERNANÇA	Governança i institucionalitat		
	Estructura i organització municipal, i gestió financera municipal	Pla Econòmic-Financer	Sí
		Pla de verificació d'activitats comunicades	No
		Anàlisi de l'estructura organitzativa i actualització de la relació de llocs de treball	No
	Participació i relacions amb la ciutadania		
DEMOGRAFIA	Migració	Pla d'actuació per a la promoció de la igualtat de tracte i la no discriminació	No
		Pla Local de Migració	No
		Pla d'Acollida a les persones nouvingudes	Sí
INCLUSIÓ SOCIAL	Ocupació i pobresa	Pla d'Inclusió Social	No
	Salut	Pla local de salut	No
		Pla locals d'actuació en l'àmbit de la salut mental	No
	Seguretat i convivència	Pla de seguretat	No
		Pla Locals de Promoció de la Convivència	No

		Protocol local d'actuació en violències masclistes	No
		Protocol interns d'actuació davant l'assetjament sexual o per raó de sexe, orientació sexual o identitat de gènere a l'àmbit laboral	Sí
		Protocol local d'actuació davant les violències sexuals en espais públics d'oci	No
		Pla local de joventut	No
		Pla local d'envelliment actiu	No
		Pla LGBTI	Sí
ECONOMIA CONEIXEMENT	I Mercat de treball	Pla d'ocupació local	No
		Pla d'impuls de l'Economia Social i Solidària	No
	Coneixement		
	Comerç	Pla de comerç, mercat i fires locals	No
TERRITORI SOSTENIBILITAT	I Urbanisme i planificació territorial	Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM)	No
		Pla de resiliència dels serveis urbans i les infraestructures	No
		Pla director d'equipaments i espai públic	No
		Pla d'accessibilitat	No
		Pla d'autoprotecció (PAU)	No
	Habitatge	Pla Local d'Habitatge	En construcció
	Mobilitat	Pla de Mobilitat Urbana Sostenible (PMUS)	Sí
	Sostenibilitat i medi ambient	Pla d'acció municipal relacionats amb la mitigació i l'adaptació municipal al canvi climàtic i els seus impactes	No

		Pla director del verd urbà	No
	Metabolisme urbà	Pla de prevenció de residus	No
		Pla de gestió de residus	No
SOCIOEDUCATIU I CULTURAL	Educació	Pla de lluita contra la segregació escolar	No
		Projecte Educatiu de Ciutat	Sí
		Pla Educatiu d'Entorn	Sí
	Cultura	Pla per al desenvolupament cultural local	No
	Esport	Pla d'equipaments esportius	No

Font: elaboració pròpia.

Tot i que la normativa supralocal estableix que, dels àmbits analitzats a la diagnosi, el govern local de Cerdanyola ha de desenvolupar al menys 4 instruments de planificació local (subratllats en negreta a la taula anterior), la realitat és que actualment Cerdanyola només en té 1 aprovat (el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible) i 1 en construcció (el Pla Local d'Habitatge), i hi manquen dos: el Pla d'ordenació urbanística municipal (POUM) i el Pla de Seguretat Local.

Additional a aquests, cal esmentar que es compta també amb el Pla Econòmic-Financer 2019-2020, que només es realitza en cas d'existir un incompliment dels indicadors derivats de la Llei orgànica 2/2012 d'Estabilitat pressupostària i Sostenibilitat financera, com és el cas de l'exercici fiscal 2018.

A banda d'aquests instruments de planificació estipulats pel marc legal vigent, els governs locals, en el marc de les seves competències, també en poden desenvolupar altres, com s'identifica a l'anterior taula, però la investigació realitzada demostra que el desenvolupat d'aquest tipus de plans ha sigut realment escàs, encara que una mica més preponderant en l'àmbit educatiu, amb la vigència del Projecte Educatiu de Ciutat i el Pla Educatiu d'Entorn.

Conclusions

Aquest document parteix de la identificació de la normativa jurídica de referència i els instruments de planificació supralocals vigents, que condicionen les accions de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès; i continua amb el reconeixement que fa Cerdanyola, en el marc de les seves competències, de la normativa supralocal identificada, mitjançant el desplegament d'instruments de planificació locals. Les conclusions que se n'extreuen són les següents.

En primer lloc, el desenvolupament d'instruments de planificació local a Cerdanyola és bastant limitat; fins i tot en els àmbits on existeix una disposició legal explícita de desplegar planificació local concreta com, per exemple, la ordenació urbanística municipal i la seguretat local. La normativa atorga als municipis un rol fonamental en diferents àmbits (garantir el dret de participació de la ciutadania, lluitar contra la pobresa i afavorir la inclusió social, gestionar els residus, promocionar l'esport, les instal·lacions esportives i el lleure), però en l'anàlisi realitzada queda palesa la manca generalitzada de documents estratègics a totes les àrees de l'Ajuntament (model urbà, salut, ocupació, prevenció i gestió de residus, cultura, equipaments, etc.) que guïïn la seva acció i avaluació d'una forma continuada en el temps. Si bé en alguns sectors l'ajuntament ha desenvolupat certs programes i projectes (programa Viure i Conviure, programa d'immigració, Cerdanyola educa, etc.) hi manca una planificació general, integral i estratègica en cadascun dels àmbits. Això és especialment preocupant en àmbits com el social, considerant que les desigualtats econòmiques entre diferents col·lectius són molt evidents en el cas de Cerdanyola. L'únic àmbit on s'han desenvolupat una planificació local més estratègica és en l'educatiu, allotjades al Projecte Educatiu de Ciutat i al Pla Educatiu d'Entorn.

En segon lloc, se n'evidencia la manca de capacitat de posar en valor els potents recursos ubicats en el municipi, a través del desplegament d'instruments de planificació sectorials. Aquest és un aspecte crític, ja que malgrat la presència d'un conjunt d'institucions de recerca de primer nivell que situen el territori com un pol de coneixement en l'entorn metropolità, català, espanyol i europeu, hi manca posar-los en valor, prioritzar grans projectes estratègics i dur-los a terme. És a dir, demostra que la ciutat viu d'esquenes als actius que té al seu terme municipal, tenint en compte que no hi ha cap instrument de planificació local que abordi el teixit econòmic més important del municipi: l'especialització en el coneixement, tot i el recolzament que existeix a aquest sector des dels instruments de planificació a nivell autonòmic.

En tercer lloc, i relacionat amb l'anterior, es mostra una manca de planificació en termes de desenvolupament econòmic local. El mercat laboral de Cerdanyola, en comparació a la regió metropolitana, està altament especialitzat en sectors vinculats a l'activitat universitària: recerca i desenvolupament, educació i enginyeria; per tant, és urgent el desenvolupament d'instruments de planificació local que abordin el desenvolupament econòmic local. Aquesta tasca ha d'aprofitar l'ampli ventall d'instruments de planificació existents al nivell autonòmic que avalen i prioritzen aquesta aposta de promocionar la recerca, el desenvolupament experimental i la innovació, com a elements sobre els quals s'ha de basar el desenvolupament econòmic sostenible.

En aquest sentit, el municipi pot trobar recolzament en l'Agència Metropolitana de Desenvolupament Econòmic de l'AMB (creada al 2018, com un fruit de la Taula de Reactivació Econòmica i Reindustrialització), pel suport que ofereix als serveis locals de promoció econòmica i al mercat de treball metropolità, i perquè està treballant en un Pla de millora de polígons metropolitans i d'àrees d'activitat econòmica; que n'és d'especial importància en el cas de Cerdanyola.

Les conclusions anteriors deriven en una altra de caire més general i global, que fa referència i reforça, una de les principals conclusions de la diagnosi: la manca d'un procés de reflexió i planificació estratègica integral del municipi. Hi manca un full de ruta que, construït de forma participativa, identifiqui quina és la visió de futur de la ciutat, i estableixi les pautes de com arribar-hi. És a dir, la solució no passa per elaborar plans locals concrets i sectorials de forma autònoma i independent, per omplir els actuals buits de planificació, sinó per un procés de construcció participativa conjunta en torn al futur de Cerdanyola, al mitjà i llarg termini; on les veus que hi tenen presència al terme municipal, tinguin un espai de debat sobre la planificació de la ciutat.

En relació amb això, aquesta anàlisi posa en relleu la necessitat de definir un model de governança local que integri les institucions públiques (i privades) que tenen competències pròpies i operen en el terme municipal per, en primer lloc, pal·liar l'actual desconexió entre aquests ens; en segon lloc, aprofitar les oportunitats de creixement i el desenvolupament de nous processos, béns i serveis, que sorgeixen a partir de l'R+D+I que es desenvolupa a les universitats i als centres de recerca presents al terme municipal; i en tercer lloc, construir el model de ciutat de metropolitana que es vol per Cerdanyola, posicionant-la a nivell metropolità i regional com a pol del coneixement.

Finalment, en aquest document es posa de manifest la dinàmica inercial o d'anar tirant, per la falta d'una actitud més proactiva per tal de perfilar no només certs àmbits de la planificació local, sinó també, i sobre tot, el desenvolupament local en un context de governança multinivell que, de cara al futur, haurà de reforçar la seva capacitat de resposta i actuació estratègica davant de fenòmens globals que superen les fronteres municipals i metropolitanes, com ara l'actual pandèmia i emergència sanitària pel COVID-19.

Bibliografia

Acord Marc per la Prevenció i Gestió de Residus del Vallès Occidental - Pla Local de Prevenció i Gestió dels Residus Municipals del Vallès Occidental 2017 – 2025. Recuperat de <http://www.residusvalles.cat/wp-content/uploads/2020/02/prevoc-document-final.pdf>

Ajuntament de Cerdanyola del Vallès | Cerdanyola del Vallès. Recuperat 20 d'abril del 2020, de <http://www.cerdanyola.cat/>

Castellà, H. (2018). *Polítiques migratòries i Propostes de futur: una anàlisi de Catalunya dins Europa*. Fundació Josep Irla. Recuperat de <https://irla.cat/wp-content/uploads/2018/02/Papers-5-web-1.pdf>.

Cesana, O., Saavedra, C. (2009). *Criteris per l'avaluació de les Bones Pràctiques en comerç*. Fundació Pi i Sunyer. Recuperat de http://www.bbp.cat/categorias/42_pdf_categoria.pdf

Diputació de Barcelona. Catàleg de serveis - Seu electrònica - Diputació de Barcelona. Recuperat 23 de 2020 de <https://catalegdeserveis-cercador.diba.cat/default>

Generalitat de Catalunya (2013). *Guia per a l'elaboració de plans locals de seguretat*. Departament d'Interior. Recuperat de https://interior.gencat.cat/web/.content/home/030_arees_dactuacio/policia/coordinacio_d_e_la_policia_de_catalunya/docs/guia-per-a-l-elaboracio-de-plans-locales-de-seguretat.pdf

La política cultural en el municipi. El respeto a los derechos de propiedad intelectual. 2002. Fundació Autor Recuperat 15 d'abril del 2020, de <http://femp.femp.es/files/566-62-archivo/La%20Política%20Cultural%20en%20el%20Municipio.pdf>

RIS3CAT. Recuperat 23 d'abril del 2020, de <http://catalunya2020.gencat.cat/ca/ris3cat/>

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

Universitat Autònoma de Barcelona (Campus de Bellaterra)

Plaça del Coneixement, edifici MRA, planta 2

08193 Bellaterra (Cerdanyola del Vallès)